List občanů a přátel Křivoklátu

KŘIVOKLÁTSKÉ NOVINY

Vánoční dvojčíslo

Ročník XII. LISTOPAD – PROSINEC 2006 10 Kč

V KŘIVOKLÁTSKÉ SOKOLOVNĚ SE OPĚT TANČÍ

Čtěte na str. 2

POKRAČOVÁNÍ MÍSTOPISNÉHO SERIÁLU, TENTOKRÁT O SPORTOVIŠTI U KOLEČKA.

Čtěte na str. 9

LUBOMÍR JUNEK OSLAVIL 75. NAROZENINY A NA KŘIVOKLÁT STÁLE VZPOMÍNÁ

Čtěte na str. 7

ŠKOLKOVÉ VAŘENÍ Z OVOCE A ZELENINY

Čtěte na str. 4

BLÍŽÍ SE NEJKRÁSNĚJŠÍ SVÁTKY

Blíží se nejkrásnější svátky roku a já se musím přiznat, že jsem letos dárky začala shánět na mne dost pozdě – tedy až v listopadu. I když sloveso shánět není asi ten pravý výraz. V dnešní době už se vánoční dárky naštěstí neshání, ale spíš vymýšlí.

To když si vzpomenu na dobu svého bezstarostného dětství a mládí, v minulém století bylo všechno jinak. Bezstarostná doba to byla jen pro nás – děti, dospělí v té době měli starostí až až. Uvědomuji si, jak se tenkrát leccos shánělo. Od obyčejného toaletního papíru až po nábytek. Dělaly se záznamy a pořadníky na auta, a jak se říká – stálo to (promiňte mi ten výraz) „za prd“.

O tom, že se nechají sehnat jahody v zimě, jsem v dětství slýchávala. Ale povedlo se to v té době asi jen Marušce z pohádky O dvanácti měsíčkách. Shánělly se banány, na Vánoce mandle, kakao, takzvaně „pod pultem“ se kupovalo kde co.

Jsem ráda, že už je jiná doba a dneska se nechá všechno koupit. Ale snad právě proto, že se nechá všechno koupit a nic se nemusí shánět - tak se na to všechno musí shánět peníze, a když se shání peníze, tak se někdy musí shánět práce, a když se shání práce, tak to stojí také „za prd“.

Ale jak už jsem řekla, vánoční dárky se vymýšlí a i to může být někdy problém. Já ve věku své neteře jsem měla úplně jiná přání než ona, žákyně druhé třídy. Je to už relativně velká slečna s mobilem na krku a s panenkami už si dávno nehraje.

Takže mi nezbylo než přemýšlet a řádně jsem se u toho zapotila. A snad právě proto Vám všem přeji, abyste měli při nakupování dárků nejen dobré nápady, ale hodně fantazie a udělali s nimi tu patřičnou radost. ***–rok–***

NOVÝM STAROSTOU MGR. MILAN NAĎ, MÍSTOSTAROSTOU PETR TŘÍSKA ML.

Mgr. Milan Naď (vlevo) přijímá funkci starosty Křivoklátu na ustavující schůzi zastupitelstva 31. 10. 2006. ***Foto Milan Bednařík***

KŘIVOKLÁT (bed). Zásadní změny ve vedení obce přinesly letošní komunální volby, které proběhly ve dnech 20. a 21. října 2006. Z 546 zapsaných voličů se jich do volební místnosti dostavilo 322, o jednoho méně pak vhodilo do volební urny obálku s platnými hlasy. Účastí 58,97% se Křivoklát pohyboval mírně nad celostátním průměrem.

Do obecního zastupitelstva kandidovala čtyři nezávislá volební uskupení s celkem 29 kandidáty. Voliči jim dali 2.132 platných hlasů. Souhrnný přehled o tom, kolik jednotliví kandidáti získali hlasů, přinášíme na konci tohoto článku. Z přepočtů hlasů pak vzešlo nové sedmičlenné obecní zastupitelstvo, které tvoří **Ing. Pavla Hůlová (185 hl.), Mgr. Milan Naď (136 hl.), Aleš Pavlík (124 hl.), Petr Tříska ml. (116 hl.), Ing. Jan Jungmann (108 hl.), MUDr. Lenka Charvátová (101 hl.) a JUDr. Taťána Drážníková (88 hl.).**

O tom, kdo na další čtyři roky naši obec povede, rozhodlo ustavující zasedání nově zvoleného zastupitelstva v Křivoklátě, které se uskutečnilo v restauraci Nad Hradem v úterý 31. října. Uchazeči o nejvyšší post byli dva: stávající starostka Ing. Pavla Hůlová ze sdružení Pro občany Křivoklátu I a Mgr. Milan Naď z uskupení Nezávislí – Sdružení nezávislých kandidátů. Z hlasování vyšel vítězně Mgr. Milan Naď, který byl do funkce nového starosty zvolen čtyřmi hlasy, zatímco pro Ing. Pavlu Hůlovou hlasovali pouze tři zastupitelé. Jediným kandidátem na post místostarosty byl Petr Tříska ml., který byl následně všemi hlasy do této funkce zvolen.

VÝSLEDKY KOMUNÁLNÍCH VOLEB 2006

Křivoklát občanům (336 platných hlasů)

Jiří Šilhavý (79 hlasů), Petr Tříska (116 hlasů), Ing. Jan Rajský (60 hlasů), Boleslav Šilhavý (39 hlasů), Aleš Lavička (42 hlasů)

Pro občany Křivoklátu I (657 platných hlasů)

Ing. Pavla Hůlová (185 hlasů), Aleš Pavlík (124 hlasů), Luděk Frencl (82 hlasů), Radislav Holeček (59 hlasů), Milan Tauš (62 hlasů), Gudrun Humlová (94 hlasů), Anna Friebertová (38 hlasů), Lukáš Vápeník (13 hlasů)

Pro občany Křivoklátu II (445 platných hlasů)

Ing. Jan Jungmann (108 hlasů), Věra Svobodová (78 hlasů), Taťána Friebertová (73 hlasů), Petr Mareš (80 hlasů), Hana Gorčíková (16 hlasů), Josef Sklenička (43 hlasů), Ing. Pavel Weigl, CSc. (47 hlasů)

Nezávislí – Sdružení nezávislých kandidátů (694 platných hlasů)

Mgr. Milan Naď (136 hlasů), Mgr. Jitka Rajnišová (75 hlasů), Karel Breník ml. (83 hlasů), Milan Hauner (55 hlasů), Petr Spurný (44 hlasů), Ludmila Fuksová (58 hlasů), Libuše Vokounová (54 hlasů), JUDr. Taťána Drážníková (88 hlasů), MUDr. Lenka Charvátová (101 hlasů)

MALÁ KŘIVOKLÁTSKÁ PO TŘICÁTÉ ČTVRTÉ

V tradičním termínu první listopadové soboty proběhl již 34. ročník lesního běhu Malá Křivoklátská. Předpokládaný zimní ráz závodu, z pohledu předchozího dne, odradil určitě mnohé zájemce o start na našem závodě. Nakonec však bylo počasí příznivé, i když po ránu trochu mrazivé. Celkem si cestu do sportovního areálu U Kolečka, kde je start i cíl závodu, našlo 212 závodníků ve všech věkových kategoriích. Nejatraktivnější podívanou byl hlavní závod na 6000 metrů, jehož vítězem se stal František Zouhar z AC Praha 1890 v čase 21:02. Nejrychlejší ženou byla Petra Havlová v čase 24:50. Pořádající Tělocvičnou jednotu Sokol Křivoklát vzorně reprezentoval účastník všech ročníků Alan Breník. „Jsem rád, že se vše vydařilo, závod se mohl uskutečnit a s průběhem jsem spokojen. Chtěl bych poděkovat všem příznivcům, kteří ať již jakoukoli formou pomohli uskutečnit tento závod. Příští ročník bude jubilejní 35., zasloužil by si trochu větší přípravu, a proto bych rád k sobě získal spolupracovníky, kteří by pomohli s organizací závodu“, řekl ředitel závodu Pavel Kašpar. Nezbývá než s jeho slovy souhlasit a už teď se těšit na další ročník závodu, jež má své stálé místo v Lize středočeských vytrvalců.

Tomáš Pavlík

Křivoklátský rodák Alan Breník se startovním číslem 205 běžel lesní závod Malá křivoklátská letos už po čtyřiatřicáté. ***Foto Milan Bednařík***

POZVÁNKA

DO IVS LČR KŘIVOKLÁT

Ve středu 13. prosince 2006 v 18.00 hodin zveme všechny naše spoluobčany, kteří se zajímají o kulturní a společenské dění u nás na Křivoklátě na premiérový podvečer, kde budou promítnuty originální DVD filmy spolu s besedou. První večer uvidíte filmy Advent na Křivoklátě 2005 a Návrat ztracených soch. Hostem bude kastelán hradu pan Luděk Frencl. Pořad připravili Tomáš Bednařík a Milan Bednařík, videosnímky jsou z dílny Fotostudia B.

MOUDRÁ SLOVA

Komukoli prospěti můžeš, prospívej rád, možno-li celému světu.
Sloužiti a prospívati je vlastnost povah vznešených.
(Jan Amos Komenský)

V SOKOLOVNĚ SE OPĚT TANČÍ

Již od 16. září letošního roku panuje každou sobotu v křivoklátské sokolovně slavnostní nálada, neboť přesně v tento den začaly další taneční kurzy. Pořádá je opět občanské sdružení Děti Křivoklátska. V letošním roce je přihlášeno 21 párů, které se učí tančit pod vedením manželů Tenglerových z Nového Strašecí. V současné době máme za sebou

už druhou prodlouženou, ta byla 11. listopadu a poprvé s živou hudbou. Ještě dvě lekce a čeká nás věneček. Protože jsem se i já stala gardedámou své dcery, dovolte, abych se s vámi podělila o pár postřehů.

To, že první taneční jsou velkým zážitkem, to je prostě fakt. Nedbejte otravných poznámek jejich účastníků, zdánlivě laxních a lhostejných, z nichž některé pak potkáváte o přestávkách venku s cigaretkou. Prostě to, že to „mají na háku“, je opravdu jen zdání. Stačí se podívat na dvě rozechvělé řady, jednu převážně černobílou, druhou půvabnou a v nejrůznějších barvách, jak stojí proti sobě a čekají na magické „pánové, zadejte se“. Najednou je všechny vidíte úplně jinýma očima. Slečny vídáme nastrojené a nalíčené běžně, to je pravda, ale v šatech a střevíčkách jsou stejně najednou nějak jiné. A co teprve mladí muži, obleky, motýlky a rukavičky, jen nevěříte svým očím, jak moc jim to sluší.

Pro mě osobně bylo zajímavé sledovat, jak rychle se všichni učí a jak mají jednotlivé tance v oblibě. Během jednoho večera byli schopni vstřebat i tři nové tance. Co jsem postřehla, jednoznačně vede čača, foxtrot, waltz a polka. Zároveň mě napadá, že jim držím palce, aby všechno náležitě zúročili a hlavně brzy nezapomněli, protože darmo mluvit, společenských akcí, kde využijete svoje taneční schopnosti, příliš mnoho není. Doufám jen, že to s nimi nedopadne jako s většinou z nás, protože ruku na srdce, když my dospělí jdeme na ples, zvládáme maximálně polku a valčík, ti zdatnější z nás ještě waltz, jinak na pomalé melodie tančíme „ploužáky“ a na ty rychlé se svíjíme v kruhu a snažíme se o nejrůznější kreace. Jistě, jsou mezi námi výjimky, těm se omlouvám, o těch řeč není. Bylo by opravdu krásné, kdybychom uměli tančit. Nevěřili byste, jak třeba na známý hit Mama mia od skupiny ABBA nádherně pasuje čača. Taneční v místní sokolovně se mi moc líbí, protože to, že se tady skoro všichni navzájem znají, vytváří příjemně komorní atmosféru. Vzpomínám matně na svoje taneční, ale opravdu jen matně, protože z obrovského sálu, kde nás kroužil bezpočet a nikoho jsem neznala, opravdu žádné zážitky nemám. Doprovod mi dělala

soudružka vychovatelka z internátu a všechno bylo tak trošku anonymní a chladné.

A tak sedím na divácké židli jako přikovaná a bedlivě sleduji, co se děje na parketě. Ukládám do paměti kroky, zasním se a představuji si, až půjdu na ples a vystřihnu něco podobně úžasného. Ujišťuji vás, že už na cestě domů začínám být realista a vím, že zůstanu zase u ploužáků.

Táňa Friebertová

ZAMYKÁNÍ LESA

Jako každý rok i letos jsme se sešli 9. listopadu v 16.30 u amalínského rybníka, abychom se společně s dětmi z okolí vydali do lesa „zamknout les“ na zimu. Protože se brzy začalo šeřit, postupně se začal rozsvěcovat jeden lampiónek za druhým. Malé děti si oblékly čepičky zvířátek a za hudebního doprovodu paní Dáši Pavlíčkové a zpěvu dětí z MŠ Křivoklát a Sedmikrásek se vypravily na cestu. Po malém putování po Křivoklátě zašel průvod do lesa. Na lesní cestičce bylo vidět jen spoustu barevných světýlek. Na hřišti v lese se děti zastavily a společně zavolaly pana Huberta. Pan Hubert poděkoval dětem za to, že se v lese hezky chovají a v zimě nezapomínají na zvířátka. Společně s panem Pechou potom „zamkl“ les na zimu a zatroubili do všech čtyř světových stran na vědomost, že nastává období klidu a odpočinku. Po rozloučení s panem Hubertem se ještě děti se svými rodiči zastavily u Rumcajse a Manky, kteří pro ně měli za splnění úkolů drobné sladkosti. Potom už se všichni pomalu rozcházeli domů. I když je les zamčený a spí, rádi do něj chodíme na vycházky a až nastane opravdová zima, budeme chodit ke krmelci s dobrotami pro lesní zvířátka.

Jarka Vimrová
Foto Luboš Vokoun

DAGMAR PAVLÍČKOVÁ SE SVÝMI ŽÁKY VÁS SRDEČNĚ ZVE NA ADVENTNÍ VYSTOUPENÍ

- Neděle 10. 12. v 11.30 hodin na Hamousově statku ve Zbečně - scénické pásmo koled „Nesem vám noviny“ (hrají děti MŠ, Sedmikrásky, žáci, rodiče).
- Sobota 16. 12. v 11.30 hodin kaple hradu Křivoklátu – sváteční hudba v podání Silentia.
- Neděle 17. 12. v 11.30 hodin na nádvoří hradu Křivoklátu „Nesem vám noviny“.
- Pátek 22. 12. v 9.30 hodin kostel sv. Petra na Křivoklátě - zpívání škol a školek.
- Sobota 23. 12. v 16.00 hodin u jezu v Roztokách – Plovoucí naděje.
- Sobota 6. 1. v 17.00 hodin kostel sv.Petra na Křivoklátě - Tříkrálový koncert s charitativní sbírkou.

Pokojné svátky přeje Dagmar Pavlíčková.

PS. Kdo si chce zakoupit CD koled „Hvězda nad Betlémem“ souborů Silentia a Křivoklátských hudců v ceně 150 Kč za téměř 60 minut koled má možnost na těchto místech: novinový stánek Roztoky, prodejna pana Breníka v Budech, hrad Křivoklát – galerie Nakřivo, galerie Sluníčko a při koncertech.

TO JSOU MI POVOLEBNÍ VĚCI

Tak máme po volbách. „Královna je mrtva, ať žije Král“, křičeli by poslové z hradních ochozů ve středověku. Máme rok 2006, a tak hrad mlčí. Je to dnes samá SMS a e-mail, tak možná proto. Někdo výsledky voleb přivítal, někdo ne, ale tak to bude asi vždy. A protože je z hradu ticho, zazněly hlasy z podhradí. Prý „informační šum“. Třeba že ta naše Pavla je hodná holka, ale ten Pavel (jako já) na ní měl špatný vliv. Přiznávám se, občas na mě štěká i náš pes. A tak slibuji, že už exstarostku kazit nebudu, opravdu! Ani úřad nebyl ušetřen, a tak jsem měl být odejit ze stavebního odboru („stejně je nás tam moc“, zaznělo, ale proč zase já?). Ale prý to není pravda, tak nechápu, kdo to vymyslel. Drby jsou vážně hrozná věc, jestli nebyli lepší ti poslové na cimbuří a král. Za lež kratší o ruku, jazyk či hlavu (podle králova rozpoložení). To musely být objektivní zprávy!

Střídání starostů je normální, až budeme mít Křivoklátské království, možná to bude jinak a starostenská sesle se bude dědit. Zatím nám musí stačit volby. A buďme rádi, že u nás není povolební pat jako ve státě. Sice se ukazuje, že to docela dobře jde i bez vlády, ale o naše věci křivoklátské se přece někdo starat musí.

Jsou ale věci, kterým nerozumím. Lidé se scházejí, společně řeší společné problémy a člověk by myslel, že proto budou i na jedné lodi. A ejhle, ona to není pravda. S nadsázkou jednomu v údolí je líto, že přišel o kolegyni, a jiný na kopci si veřejně mne ruce, jak dostala ta Hůlová na frak. A ještě včera to bylo i na kopci paní starostko sem, paní starostko tam. Nevím, jestli exstarostka Hůlová dostala na frak, ale pokud mě někdy pozve na kafe, bude mi velkou ctí a kdykoliv přijdu rád. A protože mi paměť slouží, na pozvání od malých lidí nečekám, stejně bych ho odmítl.

Pavel Friebert

PS: Hezké Vánoce všem.

PROČ SE NESTAVÍ STÁNEK NA PARKOVIŠTI?

KŘIVOKLÁT (paf). Podzim stavbařům přeje a přitom na stavbě stánku na parkovišti se nic moc neděje? Proč se stánek rychle zboural ještě před Křivokláním a alespoň při něm nemohl ještě stát? Jistě v Křivoklátě takové otázky padají. Proč tedy?

Od samého začátku se vědělo, že na celé stavbě bude nejnáročnější stavba základů. V šedesátých letech minulého století se zavezla rokle a na závážce vzniklo parkoviště a původní stánek. Závážka rokle je nestabilní a starý kiosek vykazoval takové statické poruchy, že byl neopravitelný, a i proto se zboural. Bez jeho odstranění ale žádný projektant nebo statik nemohl úplně zjistit stav podloží a nemohl ani odpovědně navrhnout základy nové stavby. Proto se bouralo jak nejrychleji to šlo. Bohužel stav starých základů a závážky rokle neznamenal dobré zprávy. Po posouzení projektanti s přizvaným statikem navrhli provedení 16 pilot o průměru 60 cm pod základy nového stánku. Jiné technické provedení základů statik nebyl schopen garantovat. Následovala úprava projektů a změna povolení stavby. Samozřejmě to znamená také

Pracovníci firmy Svoboda při vrtání zkušebních vrtů na stavbě kiosku. Pracovníci firmy vyvrtali 3 vrty o průměru 180 mm. ***Foto Pavel Friebert***

zdražení stavby (o cca 300.000 Kč, ale přesná částka bude známa až po vyvrtání pilot, nikdo neví, do jaké hloubky se jednotlivé piloty budou vrtat) a také nepříjemné zdržení stavby. Ukázalo se totiž, že rychle sehnat firmu, která by dokázala vrtat piloty o průměru 60 cm, je takřka nemožné. Po několikatýdenním čekání se konečně 27. listopadu vrtalo. Sice se jednalo jen o zkušební vrty o menším průměru za účelem ověření, zda „to vůbec půjde“, ale menší vrty dopadly dobře, a v brzké době cca 10 dnů (stav ke dni 28. 11.) by se piloty měly provést. Závěrem jen na dokreslení, že zkušební vrty narazily na tvrdé skalní podloží v hloubce 8 až 9 metrů.

ZPRÁVY OBECNÍHO BUBENÍKA

ANEB O ČEM JEDNALO ZASTUPITELSTVO OBCE 10. LISTOPADU 2006

Zasedání zastupitelstva obce Křivoklát proběhlo ve středu dne 13. 11. 2006 od 16 hodin na OÚ Křivoklát.

Přítomni byli všichni členové zastupitelstva, za OÚ Křivoklát Pavel Friebert, za veřejnost pan Krištof.

Jednání zahájil starosta obce Mgr. Milan Naď a konstatoval, že zastupitelstvo je usnášeníschopné. Schválen byl navržený program zastupitelstva.

Svatby na hradě

Starosta přivítal kastelána hradu pana Luďka Fencla a předal mu slovo. Pan Frencl přednesl zastupitelstvu plány na úpravu obřadní síně na hradě a zároveň sdělil zvýšení poplatku za pronájem síně o 1 000 Kč. Bylo dohodnuto, že první svatební obřady na hradě v novém roce budou zahájeny až 24. 2. 2007.

Ustavení výborů

Zastupitelstvo na svém jednání ustavilo výbor kontrolní a finanční ve složení:

kontrolní výbor: předseda: Hůlová, členové Drážníková, Jungmann; finanční výbor: předseda: Pavlík, členové Pelesná, Vávra Petr.

Měsíční odměny zastupitelstvu

Zastupitelstvo projednalo výši odměn starostovi, místostarostovi a členům ZO. Starosta bude pobírat 33.827 Kč, místostarosta 2.500 Kč a členové ZO 500 Kč. Výše odměn je stanovena platnou vyhláškou a je stejná jako v minulém funkčním období.

Zimní údržba obce

Zastupitelstvo projednalo předložené nabídky na provádění zimní údržby místních komunikací a pověřilo starostu obce podepsáním smlouvy s CD služby s.r.o., zastoupenou jednatelem ing. Dlohošem.

Stavba kiosku na parkovišti

Zastupitelstvo se zabývalo změnou projektu při zakládání stavby na násypu (nutno provést pilotáž) a odsouhlasilo jej. Jedná se o navrtání pilot až na pevné podloží, které bude stabilizovat stavbu samotnou a zároveň i hranu parkoviště nad roklí.

Pečovatelská služba

Zastupitelstvo po rozpravě pověřilo starostu jednáním s Obecně prospěšnou společností Pečovatelská služba v Novém Strašecí o vstupu do této organizace. K 31. 12. 2006 zaniká systém pečovatelské služby zastřešený krajem a povinnost zajistit tyto služby přechází od 1. 1. 2007 na jednotlivé obce.

Park pod kostelem

Zastupitelstvo schválilo prořezání parku, odstranění přestárlých a nebezpečných stromů jako první krok k znovuobnovení parku.

Další postup při obnově parku (odstraňování kořenového systému náletových dřevin, osazení dřevinami, lavičky atd.) proběhne následně v závislosti na počasí a agrotechnických termínech.

Obsazení funkce tajemníka

Starosta seznámil zastupitelstvo s nutností obsazení této funkce (zákonná povinnost).

Do doby vypsání výběrového řízení musí starosta dle zákona pověřit touto funkcí některého z úředníků pověřeného obecního úřadu.

Obsazení obvodu praktického lékaře

MUDr. Charvátová seznámila zastupitelstvo s kroky k získání nového lékaře, které provedla v souvislosti se svým odchodem z lékařského obvodu. Jde o jednání s kolegy na Berounsku, jednání s VZP, ale i soukromé inzeráty.

Starosta již vznesl dotaz na VZP, ovšem reakce VZP na vzniklou situaci vyzněla do ztracena.

Starosta se snaží tento urgentní problém řešit jako prvořadý.

Milan Naď, starosta obce

Staré dva topoly v parku pod kostelem byly pokáceny 16. a 17. listopadu. Naše fotografie je ze soboty, kdy padnul druhý strom. ***Foto Pavel Friebert***

VÁŽENÍ OBČANÉ MĚSTYSU KŘIVOKLÁT

Ano. Toto oslovení obyvatelům Křivoklátu opět náleží od 1. prosince 2006, kdy nám byl navrácen po 110 letech statut městysu, který byl naší obci poprvé udělen roku 1896 c.a k. místodržitelstvím. K jeho zrušení došlo 17. 5. 1954 zákonem č. 13/1954 o národních výborech.

Dne 22. listopadu jsem v Praze obdržel ustavující dokument z rukou předsedy Poslanecké sněmovny, pana Miloslava Vlčka. Završilo se tak úsilí předešlého zastupitelstva obce Křivoklát, které se přihlásilo k iniciativě ostatních bývalých městysů, o navrácení tohoto statusu.

Co nám to vlastně přinese? Někdo může namítnout, že je to zbytečnost. Já si myslím, že bychom měli být na označení městys hrdí i přesto, že žádné finanční či jiné požitky nám z toho zatím neplynou. Křivoklát byl vždy správním centrem pro své okolí, máme ve svém katastru hrad – bývalé sídlo českých králů, pověřený úřad, býval zde i soud, lesnická škola atd. To vše předurčuje naši obec k tomu, aby mohla takové označení nést. Možná jednou budou mít městysy lepší daňovou výtěžnost než obce. Prozatím musíme změnit razítka, cedule na úřadě, což bude něco stát, ale věřím, vážení občané, že tyto nutné výdaje nebudete považovat za zbytečné.

Na našem úřadě (od 1. 12. na radnici) došlo během listopadu k předání agendy celého úřadu mezi mnou a ing. Hůlovou. Vše je protokolárně předané a podepsané. Při této příležitosti bych rád poděkoval odstupující paní starostce nejen za hladké předání úřadu, ale i za práci pro obec v uplynulých letech. Měl jsem možnost s ní poslední čtyři roky spolupracovat jako člen zastupitelstva. Společně se nám všem podařilo zbavit se břemen jako byl například rozestavěný dům č. 106 a jeho zatížení státní dotací, oddlužit obec a připravit se na nadcházející období možných investic.

Nyní připravujeme rozpočet na r. 2007. Zastupitelstvo si musí ujasnit priority pro nadcházející období. Všem nám je jasné, že je to především dotažení územního plánu do finále a že největší investicí by měla být výstavba vodovodu a kanalizace, která by ovšem měla být z větší části financována z fondů Evropské unie. Na tyto stavby logicky navazuje pokládka nového povrchu obecních komunikací. Je zřejmé, že na tak rozsáhlé stavby jsou příští čtyři roky relativně krátká doba, ale nic není nemožné.

Do doby realizace těchto rozsáhlých a nákladných projektů se bude zastupitelstvo městysu věnovat, dle finančních možností vlastních i financí z případně získaných grantů, akcím menšího rozsahu. V plánu je vybudování vsypové loučky na hřbitově, dokončení již probíhající realizace kiosku na parkovišti, úprava parku pod kostelem, dále nás čeká oprava opěrné zdi u ZŠ. Ve výhledu jsou další potřebné akce. Rád uvítám jakýkoliv námět na vylepšení vzhledu obce od Vás, od občanů našeho městysu. Těším se na vaši účast na jednáních zastupitelstva a vaše podnětné nápady a připomínky.

Na závěr mi dovolte, abych vám všem popřál krásné a ničím nerušené vánoční svátky a v novém roce pevné zdraví a hodně štěstí a lásky.

Milan Naď, starosta obce

DOKTORKA CHARVÁTOVÁ ODCHÁZÍ

Doktorka Charvátová odchází, doktorka Kasalická odmítá registrovat křivoklátské občany.

Koncem prázdnin jsem se od ředitele VZP dozvěděla, že MUDr. Charvátová chce od 1. 1. 2007 ukončit práci praktické lékařky na Křivoklátě a začít pracovat jako posudková lékařka OSSZ Rakovník. I když mám sama obvod velký, a tím i práce více než dost, myslela jsem, že ty Křivoklátské občany, kteří by se chtěli ke mně zaregistrovat, bych vzala do své péče. Jenže asi před čtrnácti dny jsem se dozvěděla, že obvod paní doktorky Charvátové je velmi malý (pro srovnání, paní doktorka registruje 1 100 pacientů a já 1 700 pacientů). Přeregistrováním části pacientů bych tedy zmenšila obvod paní doktorky, a tím bych zmenšila i příjem nového lékaře od zdravotních pojišťoven, a tím ohrozila jeho nástup. Je tedy pro občany Křivoklátu výhodnější, když je nyní odmítám, zároveň však nezmenšuji naději pro získání nového lékaře či lékařky pro tento zdravotní obvod. Dva obvody najednou opravdu nelze stíhat, zkušenosti s odchody lékařů a zastupováním již za dvacet let praxe, které jsem v letošním srpnu zde dovršila, mám víc než dost. Také je potřeba zastoupení v mé nepřítomnosti. Myslím, že by se nikomu nelíbilo, kdyby o moji dovolenou musel jezdit za lékařem do Rakovníka. Proto nejlepším řešením této situace je nový lékař. Najde-li se! A my všichni ostatní se musíme snažit mu jeho nelehkou úlohu usnadnit. Nový lékař musí mít jistotu, že z příjmu od zdravotních pojišťoven zaplatí náklady na nájem, plat sestřičky a zbude mu i něco na živobytí. Já sama se budu snažit novému lékaři pomoci, jak to půjde. Prvním krokem je i to, že nyní neregistruji nikoho od paní doktorky Charvátové. Pacienty prosím, aby si udělali zásobu léků pro případ, že by nový lékař nenastoupil hned po Novém roce.

MUDr. Eva Kasalická

Pracovníci firmy Froněk Rakovník při pokládce nového povrchu silnice z Roztok do Nižboru. Dnes je pomyslný úsek hrůzy již minulostí. ***Foto Milan Bednařík***

CO NÁM PŘINESE NOVÝ STAVEBNÍ ZÁKON?

Nový stavební zákon č. 183/2006 Sb. začne platit od 1. ledna. Co nám přinese?

Otázka na velmi dlouhou a obtížnou odpověď. Říká se, jak bude od nového roku vše jednoduché, jak se budou stavět rodinné domy na ohlášení, na co vše nebude třeba povolení vůbec. Názor zasvěcených je trochu jiný.

Nový stavební zákon je velmi odlišný od toho dnešního, ale jednodušší? Příliš ne. Samozřejmě přináší úlevy a zjednodušení, ale také velmi často pravý opak. Celý rozsah Křivoklátských novin by nestačil na seznámení s novým zákonem.

Plánujete v novém roce stavět a zajímá vás, jak to bude? Pošlete nám dotaz (písemně, e-mailem), zavolejte nebo se zajděte zeptat na stavební úřad. Pokusíme se na všechny dotazy obratem odpovědět, byť asi ne vždy hned. I my se nový zákon teprve učíme, ale budeme se snažit vám vyhovět opravdu jak nejrychleji to půjde.

A také na stránkách Křivoklátských novin se k novému stavební zákonu budeme vracet.

Závěrem si dovolujeme mít takové netradiční vánoční přání, a to, aby přechod na nový stavební zákon byl bez velkých problémů pro vás i pro nás. Snad na nás Ježíšek nezapomene.

S přáním hezkých Vánoc

Pavel Friebert a kolektiv SÚ Křivoklát

VÁŽENÍ OBČANÉ,

na žádost Křivoklátských novin mi připadl nelehký úkol - rozloučit se s Vámi po osmi letech práce pro obec. Nejprve bych ráda všem, kteří mě podpořili, poděkovala za obrovskou důvěru vyjádřenou ve volbách. Ráda bych ještě jednou zopakovala, jak moc si této podpory vážím. Pokud mi po osmi letech práce tolik spoluobčanů dalo svůj hlas, chápu to jako velké zadostiučinění a ocenění své práce. Nebudu zde vyjmenovávat, co vše se podařilo, k tomu stačí si vzít k ruce Křivoklátské noviny a zalistovat několika ročníky zpět. Začínali jsme se zadluženou pokladnou, jedna kontrola stíhala druhou.

Při práci starosty je vždy nutno nalézat rozumnou míru mezi praxí a úředničinou. K tomu, aby dotace mohly sloužit svému účelu, je třeba mnoho a mnoho hodin pečlivé mravenčí práce „zahrabané v papírech“. Práce, která samozřejmě není nikde konkrétně vidět. S touto prací starostovi nemůže pomoci zastupitelstvo. To se schází jednou měsíčně a činí převážně zásadní rozhodnutí, jejichž plnění starostovi ukládá. Příprava všech akcí je tedy velmi dlouhodobá. Například o vyčištění parku pod kostelem rozhodlo již minulé zastupitelstvo letos v březnu. Stejně tak je připraveno, stavebně povoleno a požádáno o dotaci na výstavbu vsypové loučky na křivoklátském hřbitově. Stavebně povolena je i oprava opěrné zdi u základní školy. Územní plán je rozpracován, stavba nového kiosku na parkovišti rovněž v běhu. Nebudu zastírat, že můj pohled na profesionalitu práce starosty je velmi vyhraněný. Nejsem zvyklá úřadovat v hospodě a o téměř milionových zakázkách rozhodovat bez hlubokého rozboru a pečlivé přípravy při hodnocení nabídek. Chuť do práce je jedna věc. Člověk se však mnohokrát snaží až na hranice svých možností, a k dohodě v dané chvíli nelze dospět. Práce starosty je o morálce, pokoře, kombinování, hledání kompromisů, ale také o vizi, neústupnosti a hledání nových cest. Obecní prostředky je nutno chránit více než své vlastní a za všech okolností velmi striktně dodržovat všechny zákonné normy. K tomu je samozřejmě nezbytné je všechny podrobně znát. Nezbývá mi než konstatovat, že zanechávám obec Křivoklát v daleko lepším stavu, než jsem ji přebírala. Zanechávám ji nezadluženou, s několika miliony uloženými na účtech, mnoha úspěšně ukončenými, rozběhlými i připravenými akcemi, fungující školou a školkou, Křivoklátskými novinami, jejichž úroveň nám závidí celý okres. Z obecního úřadu byl postupně vybudován profesionální úřad, jehož všichni úředníci složili státní zkoušky odborné způsobilosti. Ztotožňuji se s motem, že slušnost není slabost a především v úředním jednání by měla být zakotvena profesionalita i kultura.

Pan starosta ve svém velmi stručném projevu na ustavujícím zasedání občanům sdělil, „že by chtěl naši obec NĚKAM posunout“. Neřekl však bohužel kam. Proto mu přeji mnoho úspěchů, přeji mu, aby pro nás pro všechny posunoval slušně, poctivě a pečlivě, neboť Křivoklát si to zaslouží.

Pavla Hůlová

PODZIM V IVS LČR KŘIVOKLÁT

Podzim v IVS LČR Křivoklát byl opravdu naplněný. Od začátku školního roku se u nás konalo 17 akcí, převážně pro školní kolektivy a to od mateřských škol až po středoškoláky. Prohlídka expozice byla ve většině případů spojena s doprovodným programem, hlavně přednáškami. Proběhl u nás zajímavý cyklus alternativního vyučování pro žáky 6. tříd 3. Základní školy v Rakovníku, velmi hezkou spolupráci jsme navázali s handicapovanými dětmi ze Základní školy v Žebráku. K využití budovy IVS přispělo konání několika seminářů pro Krajský úřad Středočeského kraje. Naši stálou expozic navštívilo od jejího otevření kolem dvou tisíc lidí. S jejím celotýdenním zpřístupněním počítáme v příštím roce opět, a to od začátku turistické sezóny. V současné době ji návštěvníci mohou vidět každý všední den do 16.00 hodin, o víkendech pak po předběžné domluvě.

Tolik něco k minulosti a teď mám pro Vás pozvání na jednu zajímavou akci: 13. prosince 2006 v 18.00 hodin zveme všechny naše spoluobčany, kteří se zajímají o kulturní a společenské dění u nás na Křivoklátě a nemají vždy možnost aktivně se zúčastnit, na premiérový podvečer, kde budou promítány originální DVD filmy ze zajímavých akcí v obci doplněné o besedy se zajímavými hosty. Ten nadcházející první večer bude věnován filmům Advent na Křivoklátě a Návrat ztracených soch. Hostem bude kastelán hradu pan Luděk Frencl. Pořad připravili Tomáš Bednařík a Milan Bednařík, filmy jsou z dílny Fotostudia B. Doufám, že alespoň trochu přispějeme ke slavnostní předvánoční náladě a přejeme si, abyste si i v tom tradičním shonu našli trochu času a přišli k nám do budovy IVS LČR v Hradní ulici. V příštím kalendářním roce bychom rádi pokračovali a připravili další zajímavé projekty z tohoto cyklu. Když jsem zmínila ten nadcházející rok, tak alespoň v kostce něco z toho, co dále připravujeme: pro veřejnost budeme uvádět další besedu, tentokrát o historii a současnosti myslivosti na Křivoklátsku, po dohodě s cestovatelem MUDr. Pertlem další přednášku o jeho cestovatelských zážitcích, na jaře vás pozveme na přírodovědnou vycházku, v plánu máme také organizaci turistického pochodu, bude se konat už 3. ročník úspěšné akce „Dny s Lesy České republiky“. Ale o tom všem vás budeme včas informovat.

Na naší fotografii se vracíme k veleúspěšné besedě s MUDr. Jiřím Pertlem o jeho putování po Jižní Africe. ***Foto Pavel Friebert***

Na závěr mi dovolte, abych Vám za celý kolektiv Lesní správy Křivoklát popřála pokojné a šťastné vánoční svátky a hodně zdraví a úspěchů do dalšího roku.

T. Friebertová

ČTENÁŘI NÁM PÍŠÍ

KRISTÝNO, DÍKY!

Málokterému učiteli základní školy se stává, že by si na něj po letech vzpomněli bývalí žáci. Občas sice ano, někteří „dobří holubi“ naši školu navštíví v rámci školní akce určené pro veřejnost nebo se přijdou podívat do hodin a popovídat si s učiteli, aby „nasáli“ tu starou dobrou atmosféru. Taky se stane, že na sebe narazíme někde mimo školu – třeba v supermarketu při nákupu. Letmo se pozdravíme, případně prohodíme pár slov, pokud zrovna nespěcháme ještě do masny či jinam. Některé třídy také zvou své učitele na třídní srazy, ale to je asi tak vše. Ani já nejsem výjimkou. Jsem ráda, když se ke mně moji bývalí žáci hlásí. A protože člověk by se měl o svou radost podělit s ostatními, sedla jsem k počítači a rozhodla se napsat tyto řádky.

Pondělí 30. 10. 2006 nebylo nijak výjimečným dnem. Bylo ráno po podzimních prázdninách a mě čekal na stole ve sborovně lístek s upozorněním, že si mám na poště vyzvednout balík. Žádný jsem si neobjednala, takže mi to bylo divné, o to větší napětí ve mně vyvolávalo zjištění, že odesilatelkou byla žákyně Kristýna Spoustová z mojí bývalé třídy, kterou jsem v roce 2001 „vypouštěla do světa.“ Byla to vždycky fajn holka, slušně se učící a hlavně velmi cílevědomá. Volba povolání v 9. ročníku ji rozhodně netrápila, protože už od nižších ročníků měla jasno: chtěla se věnovat jezdectví a pracovat s koňmi. Však jsem ji nejednou nachytala s odbornými časopisy o koních pod lavicí! A právě téhle „koňařce“ jsem při předávání závěrečných vysvědčení přála, aby to jednou dotáhla až na Velkou pardubickou. Byla to možná trochu nadnesená slova pronesená ve slavnostní chvíli, jenže tahle dívka mi teď poslala velikou krabici a v ní obrovskou, nádherně vyzdobenou perníkovou podkovu ze 116. Velké pardubické a k tomu jako pohlazení na duši velice milý dopis. Z něj jsem se dozvěděla, že Velkou pardubickou sice nevyhrála, ale že se podílela na přípravě a tréninku vítězného koně, což bere jako svoje osobní vítězství a je z toho moc šťastná. A pak že se sny neplní!

Jsem moc ráda, že si na mě po letech vzpomněla. Beru to jako velkou poctu a zároveň poděkování za práci učitele a všem kantorům bych přála, aby takových žáků bylo více. Aby nezapomínali. A mně nezbývá než ještě jednou konstatovat to, co v úvodu: Kristýno, díky!

Mgr. Lada Razímová
(učitelka ZŠ Křivoklát od r. 1993)

NA ADVENT LETOS TAKÉ DO ZBEČNA

ZBEČNO (bed). Národní památkový ústav, správa státního hradu Křivoklátu připravila pro návštěvníky Hamousova statku tzv. Malý advent. Kromě Adventu na hradě mohou tedy zájemci zavítat do 8 kilometrů vzdáleného Zbečna a tady se podívat, jak v dávných časech probíhal život na statku v zimním období.

Myšlenka, uspořádat na Hamousově statku Malý advent, není nová. Ale teprve letos, po postavení kachlových kamen ve velké světnici, kdy se dá tento prostor vytápět, ho lze realizovat. Jak známo, kamna vyrobil a za přispění rodinných příslušníků postavil Ing. Petr Volf, hrnčíř a keramik z Nového Strašecí, který se též adventu zúčastní. Řemeslníci, kterých bude oproti Šafářově dvorečku méně, se vtěsnají do vnitřních prostor obytného domu a přispějí k příjemné předvánoční atmosféře.

Na dny 25. a 26. listopadu, 2. a 3., 9. a 10., 16. a 17. prosince připravil správce statku Luboš Vokoun pro návštěvníky atraktivní program. S Betlémským příběhem se představí Marcela Slavíková se svým divadlem jednoho herce Tereza (vystoupí 25. 11., 9., 16. a 17. 12.). Křivoklátští hudci zahrají a zazpívají v sobotu 9. 12. od 13 hodin. O den později – 10. prosince - sehrají v 11.30 hodin děti pod vedením Dagmar Pavlíčkové na dvoře statku vánoční pásmo Nesem vám noviny. To však není zdaleka všechno. „Každou sobotu budu předvádět pečení chleba a ženské zase pečení koláčů. V neděli pak budu na dvoře ručně tesat kmen modřínu na další dřevěný kříž,“ zve na Malý advent na Hamousově statku ve Zbečně Luboš Vokoun.

Vstupné pro dospělé je 30 Kč a pro děti od 6 let 15 Kč. Mladší mají vstup zdarma.

ŠKOLKOVÉ VAŘENÍ Z OVOCE A ZELENINY

Na podzim si s dětmi povídáme o ovoci a zelenině. Aby nezůstalo jen u slov, vyzkoušeli jsme si, jak chutnají ovocné dobroty. Z různých návrhů jsme vybrali jablečný štrúdl, jednak proto, že jeho příprava není složitá, a hlavně proto, že všem dětem opravdu chutná. V obchodě jsme koupili listové těsto, paní kuchařka nám přinesla jablka a mohli jsme se pustit do práce. Některé děti vyvalovaly těsto, jiné zatím loupaly a strouhaly jablka. Do práce se s chutí zapojily nejen dívky, ale velkými pomocníky byli i chlapci. Společně jsme si potom na hotových štrúdlech pochutnali. Ze zeleniny jsme se rozhodli pro klasickou „bramboračku“. Do přípravy se zapojily všechny děti. U stolečků se loupalo, krájelo a strouhalo. Každý, kdo měl chuť, mohl se do přípravy zapojit. Když jsme polévku začali vařit, museli jsme dávat velký pozor, aby se někdo nespálil o vařič. Když byla polévka hotová, všichni jsme si i na ní společně pochutnali.

Jarka Vimrová

NÁŠ PRVNÍ ROK NA SPORTOVIŠTI U KOLEČKA

Sportovní areál U Kolečka nám již zapadal listím a každou chvíli ho pokryje bílá sněhová peřina. Nezbývá než se zamyslet nad letošní sezónou a pomalu se začít připravovat na novou. Po nelehkých začátcích s vyřizováním nájemních vztahů se nám přeci jen podařilo otevřít a areál začal sloužit účelu, ke kterému byl postaven. Dlouhý maratón sportovních akcí a turnajů začal dne 30. dubna prvním volejbalovým turnajem a byl zakončen 4. listopadu Malou křivoklátskou. Dnes můžeme říct, že v podstatě každý víkend se v areálu konala nějaká sportovní akce. Nicméně nebyl to jen sport, který lákal lidi ke Kolečku. Za zmínku jistě stojí Dětský den uspořádaný 27. května, na který i přes nepřízeň počasí dorazila spousta dětí a v neposlední řadě sportovní den pro děti uspořádaný první prázdninový víkend. Vrcholem letošní sezóny byl extraligový turnaj mužských volejbalových týmů za účasti zahraničních mužstev (Polska a Rakouska), který by měl mít tradici i v dalších letech, a již teď je přislíbena účast kompletní české špičky v roce 2007. Vedle extraligového turnaje ve volejbale se nám povedly dva nohejbalové turnaje, které chceme tradičně pořádat o státních svátcích v červenci (na Cyrila a Metoděje) a v září (na sv. Václava), na něž přijeli hráči a hráčky z české reprezentace. Samozřejmě areál využívali i členové místní Tělocvičné jednoty Sokol Křivoklát, kteří zde pravidelně pilně trénovali, aby své dovednosti mohli zhodnotit na Svatováclavském tenisovém turnaji. I když počasí si s námi letos pěkně zahrávalo, o prázdninách nás začaly navštěvovat maminky s dětmi, které zde hojně využívaly dětské hřiště. A to je jeden z cílů pro další roky, rozšířit dětské hřiště a přilákat ty nejmenší, protože dle mého názoru, kde jinde by si děti měly hrát, než v tomto překrásném prostředí. Do příštích let plánujeme ke Kolečku opět vrátit kulturní akce, avšak v menší míře než tomu bylo v loňských letech. Závěrem našeho ohlédnutí chci poděkovat všem lidem, kteří nám zachovali přízeň a nepřestali areál U Kolečka navštěvovat a dále všem, kteří nám celou sezónu pomáhali.

Tomáš Pavlík

Mezi pravidelné závodníky Malé křivoklátské patří i Václav a Nikola Georgievovi. ***Foto Milan Bednařík***

ČERNÁ KRONIKA

ZMATKUJÍCÍ ŘIDIČKA

BRANOV (bed). Vysoká rychlost se nevyplatila šestadvacetileté ženě z Prahy, která jela ve Fabii z Branova směrem na Roztoky. Při klesání před nepřehlednou zatáčkou zapomněla včas přibrzdit, lekla se rychlosti, zazmatkovala a prudce zabrzdila. Vozidlo dostalo smyk a zastavilo se až po čtyřiceti metrech. Přitom vystřelilo do protisměru, kde narazilo do protijedoucí Škody Favorit, kterou řídila jednačtyřicetiletá žena z Rakovnicka. Ta při střetu utrpěla lehké zranění. Škoda na Favoritu byla vyčíslena na 10 tisíc korun, Fabia dopadla hůře, tady bude oprava stát 100 tisíc korun.

VYBAVIL SI DÍLNU

ÚJEZD NAD ZBEČNEM (bed). Jediná „návštěva“ v rekreační chatě pomohla neznámému pachateli vybavit si domácí dílnu. Stalo se tak na úkor čtyřiapadesátileté ženy z Kladna. Ta vloupání do rekreačního objektu v místech zvaných Vlčí jáma na katastru Újezdu nad Zbečnem zjistila, když se do chaty vrátila po dvou dnech. Zloděj ji připravil o elektrickou leštičku, vařič, příklepovou vrtačku, elektrickou vrtačku, bateriovou vrtačku, motorovou pilu, sadu ručního nářadí, elektrickou svářečku, letovací sadu, sadu s vrtačkou, bruskou a rozbruskou a úhlovou brusku. Škoda byla vyčíslena na 30 620 Kč.

OBA PŘEDJÍŽDĚT NEMOHOU

MĚSTEČKO (bed). Na to, že má zpětné zrcátko, nejspíš zapomněl 44 letý řidič Citroënu, který jel po silnici z Městečka směrem na Rakovník. Za obcí začal předjíždět před ním jedoucí nákladní automobil a nevšiml si, že ke stejnému manévru se již rozhodl za ním jedoucí 49-ti letý řidič vozu Škoda Octavia z Tachovska. Došlo k bočnímu střetu obou osobních aut, při němž byla Octavia poškozena za 40 tisíc a Citroën za 10 tisíc korun. Nehoda se obešla naštěstí bez zranění, alkohol u obou řidičů vyloučila dechová zkouška.

CO SE NA HRADĚ KŘIVOKLÁTĚ DĚLO, DĚJE A BUDE DÍT…

PODĚKOVÁNÍ S PŘÁNÍM

Dovolte poděkovat všem, kteří svou prací a umem posloužili Křivoklátu, všem kteří krásnou krajinu navštívili, či jakkoli prezentovali náš domov. Dovolte, abych především jako občan vyslovil dík obyvatelům za vše, co pro svůj domov dělají. Přeji mnoho zdraví, štěstí, porozumění a splnění Vašich přání v příštím roce. Křivoklátským novinám přeji stále tak optimistickou duši, mnoho přispěvatelů, více výtisků, více čtenářů a hlavně mnoho dalších ročníků.

Luděk Frencl

Foto Tomáš Bednařík

NA HRADĚ JE A BUDE…

Blíží se konec roku, člověk tradičně bilancuje. Letošní rok lze nazvat rokem určitě úspěšným. Ale co je úspěšný rok pro hrad Křivoklát? Počet spokojených návštěvníků, množství realizovaných oprav, výnosová složka rozpočtu, či něco i nehmatatelného? Ano a obrovským dílem. To je pocit uspokojení, že většinu činů co děláme, neděláme pro sebe. Ano, opět se budu opakovat: „Křivoklát není jen hrad, je to i obec, neméně významná. Jeden bez druhého je půl."

Křivoklát se vydává na cestu v čele s novým rychtářem. Dosud byla tato cesta stále přímena, nerovnosti s velkou pílí vyspravovány. Bude i nadále taková?

Z nádvoří hradu – natáčení 1. etapy televizní „Pohádkové hodinky" skončilo

Téměř po měsíci natáčení skončila 23. listopadu 1. etapa působení televizního štábu v prostorách areálu hradu. Všechny díly „Pohádkové hodinky" se zde úspěšně dotočily a Popelka, Princezna na hrášku, Kocour v botách, Jeníček a Markétka, po stěhování do pražských ateliérů dokončují poslední záběry. Celá série by měla přijít na obrazovky německé televize PRO 7 v průběhu jara. Takže, kdo máte satelit, sledujte (název „Pro Sieben Märchenstunde").

Foto Luděk Frencl

Druhá etapa natáčení vypukne po 20. lednu příštího roku a nejpozději na konci února by nemělo být po kulisách ani památky. Kdo ještě neviděl zajímavé filmové městečko na nádvoří hradu, má velkou příležitost třeba během Adventů.

Návštěvnost letošního roku

Již dnes (26. listopadu) můžeme říci, že interiéry hradu navštívilo opět velké množství návštěvníků. K tomuto datu již přišlo více jak 90 tisíc návštěvníků. Prosincové adventní víkendy přinesou zajisté ještě několik tisíc návštěvníků. Kulturní aktivity byly rovněž velmi pestré a program přilákal dalších více jak 31tisíc návštěvníků. Věřím, že i sezóna 2007 bude tak příznivá. Poděkování patří především všem 12 zaměstnancům, bez kterých by tak dobrý výsledek nevznikl.

Co letos ještě bude na hradě Křivoklátě

Tradiční Advent na Křivoklátě letos probíhá ve dnech 9. –10. a 16.–17. prosince. Na nádvoří hradu stojí již od konce listopadu velký vánoční smrk, nádherně osvětlený. Hradní kaple a Královský sál jsou opět adventně vyzdobeny. Podrobný program můžete získat na našich www stránkách.

Adventní mše svatá bude tradičně sloužena vikářem Jánem Petrovičem o **nedělích 10. a 17. prosince** vždy o půl jedenácté a dále i ve svátek sv. Štěpána **26. prosince** rovněž o půl jedenácté.

V měsíci listopadu a prosinci je hrad otevřen veřejnosti o sobotách, nedělích a svátcích vždy od 9 do 15 hodin. Posledním dnem letošního roku, kdy lze prohlídkové trasy hradu navštívit, je 17.prosinec. Po tomto datu se hrad krom dolního nádvoří uzavře do konce března 2007.

Luděk Frencl,
kastelán hradu

Foto Sláva Vaic

Foto Luděk Frencl

30 DNŮ MINULOSTI

Měsíc říjen a listopad byl abnormálně teplý, ale i suchý. Padají teplotní rekordy. Říjen přivábil i větší počet návštěvníků než obvykle.

• Stavební aktivity v areálu hradu neutichají ani před zimou. Díky příjemnému a teplému počasí se dokončuje napojení vnitřní kanalizace z budovy Hejtmanství na hlavní řad. Opravuje se další část silně poškozené zdi lednice Sklepů pivovaru (u Bednářské cesty). Realizovaly se další spadiště pro odvodnění jižního parkánu.

• Zastupitelstvu obce je předložena studie rekonstrukce prostorů obřadní síně. Její 1. etapa začne probíhat v prosinci a první svatební obřad v novém kabátě proběhne již 24. února 2007.

• Dokončuje se další projektová dokumentace na příští rok, především na opravu střech jižních budov včetně kaple.

• V říjnu byl pozván odborník na posouzení možnosti osadit hradní věže zvony, které byly rekvírovány za 1. sv. války. Mgr. Petr Vácha provedl zaměření a z historických materiálů doložil dva asi 300 kg vážící zvony v Prochodité věži, které byly během první republiky nahrazeny současnými cimbály. Dalším doloženým zvonem byl asi 30 kilový „mrňous" v malé věžičce (lucerně) nad střechou kaple.

• S navrácením všech zvonů se počítá a asi nejdříve uslyšíme právě zvuk malého zvonu ze střechy kaple.

• V neděli 12. listopadu opět přijel na nádvoří hradu „Křivoklátský had" na krku populárního herce Václava Vydry. Dusot koňských kopyt ohlásil krátce po 13 hodině hlavní zastávku tohoto putování. Občerstvení a nezbytné focení zpříjemnilo odpočinek především pro jezdce. Bez koně se setkání zúčastnila i taneční partnerka Václava Vydry ze soutěže StarDance Petra Kostovčíková.

Národní památkový ústav, správa státního hradu Křivoklátu
Vás zve na

MALÝ ADVENT

do Hamousova statku ve Zbečně, čp . 22
ve dnech 25.a 26. listopadu,
2.a 3., 9. a 10., 16. a 17. prosince l. p. 2006

vždy od 9 do 16 hodin v prostorách obytného domu za účasti hrnčíře, přadleny, tkadleny, košíkáře… K vidění bude život a práce v zimním období spojené s topením ve výměnku, kuchyňce a ve velké světnici v nových kachlových kamnech od hrnčíře a kamnáře Petra Volfa. Každou sobotu proběhne ukázka pečení chleba a v neděli tesání dřevěného kříže.

Řemeslo předvádějí:
Řezbář Jan Jungman, Hrnčíř Petr Volf, Košíkář Jiří Hasal, Tkadlena Jana Procházková, Přadlena Běla Kolmanová, Vizovické těsto Miluše Šimová, Drátenice Nikola Štefánková, Sušené ovoce Eliška Bartošová, Kolečdělná výroba Hana Procházková, Drátování a adventní vazba Jitka Vecková, Malované sklo Petra Sobková

Účinkují:

Marcela Slavíková	Betlémský příběh	25. listopadu , 9., 16.a 17.prosince	během dne
Křivoklátští hudci	Koncert	9. prosince	13 hodin
Sedmikrásky	„Nesem Vám noviny"	10. prosince	11.30 hodin

Vstupné : dospělí 30 Kč, děti od 6 let 15 Kč, zdarma děti do 6 let
www.zbecno.cz tel. 313 558 440

HAMOUSŮV STATEK VE ZBEČNĚ

Tato významná památka lidové architektury je již neodmyslitelnou součástí Křivoklátska, téměř 15 let je spravována spolu s hradem Křivoklátem.

Letošní rok, který přinesl i očekávaná kachlová kamna, byl i zralý na předvedení zimního života na statku. Tak vznikla myšlenka Malého adventu na statku ve Zbečně. Jak se podařilo vše připravit můžete posoudit i vy. Každou sobotu a neděli až do 17. prosince lze Hamousův statek navštívit od 10 do 17 hodin. Pro ty, kteří to mají daleko, vznikla reportáž z prvního ještě předadventního víkendu, jež bude odvysílána ČT1 v pořadu Toulavá kamera.

– LF –

ŽELVIČKA

Program na měsíc

PROSINEC

klubu maminek a dětí,
od 9 do 11 hodin v Mateřské škole Křivoklát

7.12. Zdobení voňavých pomerančů
(pomeranč s sebou).

14.12. Zpívání dětí a maminek
s muzikoterapeutickými prvky.

21.12. Nepečené cukroví – želvičky.

KRÁSNÉ VÁNOCE!

Noste si prosím přezůvky a něco, co si případně můžete i ušpinit.
Za každou návštěvu budeme vybírat 15,- Kč na jedno dítě a maminku, abychom mohli doplnit spotřebované výtvarné materiály a pomůcky.

PODZIM V KLUBU ŽELVIČKA

Od počátku října mají křivoklátské (roztocké, častonické…) maminky opět možnost setkávat se v klubu Želvička. Tak jako v loňském roce využíváme prostory v přízemí MŠ Křivoklát. Nově si mohou dětičky v klubu užívat terapeutický bazének a „plavat“ mezi malými míčky. Želvička jej (díky aktivitě Jany Rajské) získala darem z Domova Ráček. A že se v něm mrňátkům tuze líbí, se můžete přesvědčit na fotografii.

Náš klub už se patrně dostal do povědomí místních rodičů, neboť návštěvnost Želvičky stále stoupá a dokonce nás se svou dcerkou navštívil i první odvážný tatínek. Udělal nám tím velkou radost a já jen připomínám, že spolu s dětmi uvítáme i babičky, dědečky či jiné společensky založené blízké.

Letošní novinkou je Zpívání dětí a maminek, které pro nás (vždy jedenkrát do měsíce) zajišťuje paní Dagmar Pavlíčková. Její první hodina zpívání sklidila velký úspěch, a také vytvořila rekord v návštěvnosti klubu (12 dětí + 12 dospělých).

V říjnu jsme společnými silami vytvořili barevnou housenku, poté jsme využili darů podzimu a vyráběli obrázky z listí a nakonec si ozdobili trička barvami na textil. Listopadový program jsme zahájili výše zmíněným zpíváním, pokračovali výrobou papírových draků a navštívili Informační středisko Lesů ČR. Nyní se ještě těšíme na výrobu šperků z alobalu a na vitrážové obrázky z barev na sklo.

V prosinci si ozdobíme voňavé pomeranče (7.12.), zazpíváme (14.12.) a pak už se budeme chystat na Vánoce výrobou nepečeného cukroví (21.12.).

Těšíme se na viděnou.

Jana Povolná

Od listopadu probíhá v Želvičce také Zpívání dětí a maminek pod vedením Dáši Pavlíčkové. ***Foto Jana Povolná***

OBECNÍ KNIHOVNA

JAROSLAV VÁVRA: POVÍDÁNÍ O RUSKÉ LITERATUŘE VI.

O ruské literatuře 19.století rozhodně nelze tvrdit, že se vyvíjela v klidném, harmonickém prostředí, bez dramatických zvratů a tragických konců. Byly popravy, nucené práce, vyhnanství a emigrace. Byla samozřejmě cenzura, někteří nepohodlní autoři byli posíláni do bojující armády s tichým předpokladem, že tam padnou. Puškin a Lermontov zahynuli v soubojích, v jejichž zosnování měla zřejmě prsty i carská moc.

To všechno se nám ovšem dnes jeví jako nevinná idyla ve srovnání s tím, čím musela ruská literatura projít ve 20. století. V sovětském období (1917 – 1991) se rozdělila do tří proudů:

1. oficiální sovětská literatura, jejíž představitelé, organizovaní ve Svazu spisovatelů SSSR (vznikl v r. 1934), byli podřízeni diktátu komunistické strany a byli nuceni dodržovat principy „stranickosti“, „lidovosti“ a „metody socialistického realismu“,

2. tzv. samizdatová literatura, rozšiřovaná ilegálně ve strojopisných opisech, později i magnetofonových nahrávkách (např. básně a písně B. Okudžavy, A. Galiče a V. Vysockého). Od roku 1995 vycházela dokonce celá řada samizdatových časopisů a almanachů. Počet takových časopisů o 10 – 10 000 exemplářích činil např. v roce 1986 10, v r. 1989 již 323.

3. emigrantská literatura, v níž rozlišujeme tři vlny – první byla bezprostředním důsledkem občanské války a vrcholila v r. 1920 (ta je pro nás zvlášť zajímavá, neboť tehdy se významným emigrantským centrem stala vedle Berlína a Paříže i Praha), druhá vyplynula z možnosti uniknout ze země s německou armádou nebo zůstat v r. 1945 v Západním Německu, třetí má svůj původ ve zklamání inteligence z návratu k totalitě po krátkém období „tání“ po Stalinově smrti a dosáhla vrcholu v 70. letech.

Teprve počátek Gorbačevovy perestrojky umožnil zahájit postupný proces sjednocování těchto uměle, násilně vzniklých proudů.

Ztráty ruské literatury v sovětském období byly nezměrné a nenahraditelné. Vraždění začalo ještě za Lenina (v r. 1921 byl např. zastřelen pro domnělou účast v kontrarevolučním spiknutí vynikající básník N. Gumiljov, muž A. Achmatovové) a dosáhlo nestvůrných rozměrů za Stalinova kultu, zejména v letech 1937 - 8. Z 1 500 delegátů ustavujícího sjezdu Svazu spisovatelů SSSR v r. 1934 bylo persekvováno 90%. V literární encyklopedii, která začala vycházet v době částečného uvolnění po kritice Stalinova kultu na XX. sjezdu KSSS, můžeme téměř pravidelně po obrácení několika stran číst stereotypní formulaci „V období kultu Stalinovy osobnosti byl nezákonně pronásledován. Po smrti rehabilitován.“ V koncentračních táborech zemřelo různým způsobem přes tisíc spisovatelů.

O to většího obdivu si zaslouží skutečnost, že tato nepřetržitě deptaná, vybíjená, pronásledovaná a umlčovaná literatura nezahynula, ale dokázala vytvořit umělecké hodnoty, srovnatelné s kteroukoli velkou literaturou. Např. se může pyšnit pěti laureáty Nobelovy ceny, ovšem, bohužel, i v tomto případě s příznačnými okolnostmi. První ruský laureát byl v r. 1933 Ivan A. Bunin (1870 – 1953), výborný básník, zejména však prozaik a novelista, jehož všechna nejlepší díla (např. Antonovská jablka, Pán ze San Franciska, Případ korneta Jelagina, Život Alexeje Arseňjeva) jsou přeložena do češtiny. Cenu přebíral jako emigrant, žijící již 13 let ve Francii. Druhým byl v r. 1958 básník, prozaik a překladatel Boris L. Pasternak (1890 – 1960), který si prý troufl říci Stalinovi, že jeho básnické pokusy jsou slabé, a jehož román Doktor Živago, dokončený v r.1956, se stal okamžitě světovou literární senzací, v Rusku však mohl vyjít až r. 1988 (česky 1990). Za vlády N. S. Chruščova, v období tání, rozpoutali proti němu literární funkcionáři štvavou kampaň takových rozměrů, že byl nucen se ceny vzdát a krátce nato zemřel. Michail A. Šolochov (1905 – 1984) se stal r. 1965 třetím ruským laureátem. Ten to měl zdánlivě snadné, cenu si mohl převzít se vší parádou. Dodnes ovšem není zcela jasné, zda ji dostal proto, že Západ chápal jeho epopej Tichý Don jako dílo protisovětské nebo to bylo velkorysé gesto vůči „říši zla“. Čtvrtému, Alexandru A. Solženicynovi (1918), nedovolil L. I. Brežněv v r. 1970 Nobelovu cenu převzít, protože stále více zlobil. Nejdříve napsal na základě vlastní životní zkušenosti o životě v táboře nucených prací novelu Jeden den Ivana Děnisoviče (tu dovolil publikovat N.S.Chruščov), pak však jeho kritika sílila až k otřesnému dokumentu Souostroví GULAG, za nějž byl v r. 1974 spisovatel vyhoštěn z SSSR. A poslední laureát, básník Iosif A.Brodskij (1940 – 1996), byl r. 1964 odsouzen k pěti letům nucených prací za „ příživnictví“ (nepracoval poctivě, živil se literaturou!!!). R.1972 emigroval do USA, Nobelovu cenu přebíral r. 1987 již jako americký občan, ovšem v té době ho i doma vzali na milost, neboť v r. 1985 začala Gorbačovova perestrojka.

Jaroslav Vávra

ŽHAVÁ NOVINKA

Čachtická paní – Ďábel s tváří anděla.

Autorem a zároveň dárcem této knihy obecní knihovně je Tomáš Bednařík, za což jménem všech čtenářů vřele děkuji. A hned se také musím zmínit, že to není jeho první kniha o neblaze proslulé Alžbětě Báthoryové. Máme tu i jeho Ďábla v andělském rouchu a Krvavou hraběnku. Vedle této spíše literatury faktu si ovšem čtenář za dlouhých zimních večerů přijde na své, když si ještě přečte Čachtickou paní od Joža Nižnánského, nebo nedávno vyšlé dokonce čtyři díly Čachtické paní Andreje Štiavnického. Tak se krásně bojte!

–gh–

NA VYCHÁZCE S NAĎOU

Moje milá kolegyně Naďa Kramelová, sama velmi zdatná turistka, se rozhodla, že svou vášeň pro chození do terénu přenese i na děti školou povinné, a sice ty nejmenší, které se ještě nejspíš dají nalákat a taky možná nebudou moc zlobit. Od září byla se svou partičkou, čítající devět dětí ze druhé a třetí třídy už na třech výpravách. Dvou z nich jsem se zúčastnila i já se svou věčně „malou“, a tudíž dobře do party zapadající Šárkou. Stálou členkou Nadiných vycházek je i další zasloužilá matka Libuška Vokounová, která s sebou bere i svou předškolačku Aničku a panečku, jak jí to šlape! Putování je vždy připraveno tak, aby se děti příliš neunavily a aby si to pěkně užily. Když jsme šli na Velkou Bukovou a pak do Křivoklátu na Amalín, kde jsme už se Šárkou zůstaly, zatímco ostatní museli ještě ke škole, kde je start i cíl,byl nádherně barevný a slunečný podzimní den. Příště, to už byl listopad, nám počasí tolik nepřálo, ale aspoň nepršelo. Šli jsme od školy podél řeky, statečně zdolávali skálu a balvany, kolem Špičatky do Častonic a přes kopec zas zpátky ke škole. Tentokrát nepřišlo ani těch devět dětí, ale nevadí, i tak to zas bylo moc pěkné. Dokonce se i fotilo. Třeba tenhle můj článeček na někoho z rodičů zapůsobí a příště nás půjde víc. Je to škoda nevyužít, když už se pro děti něco dělá a stále se po tom volá.

–gh–

Ještě památečné foto u památečné lípy a může se pokračovat v cestě. ***Foto Lukáš Vokoun***

Lubomír Junek oslavil 75. narozeniny a na Křivoklát stále vzpomíná

NA NÁVŠTĚVĚ U BÝVALÉHO KASTELÁNA

RADOTÍN/KŘIVOKLÁT. V úterý 26. září letošního roku se dožil významného životního jubilea 75 let bývalý dlouholetý kastelán hradu Křivoklátu, pan Lubomír Junek. V naší obci prožil takřka čtyřiadvacet let. Klíče od brány hradu převzal po krátkém působení u tehdejšího Střediska státní památkové péče a ochrany přírody Středočeského kraje 1. ledna 1969 a svému nástupci je předal 30. září 1992. Mezi tím uběhla řada let, kdy se hrad díky jeho práci (a samozřejmě také práci jeho kolegů) změnil na jeden z nejnavštěvovanějších českých hradů. Vhodná příležitost k návštěvě a malému zavzpomínání.

Lubomír Junek dnes, při návštěvě v Radotíně. ***Foto Tomáš Bednařík***

Lubomír Junek se svojí manželkou Marcelou (také dlouholetou zaměstnankyní hradu Křivoklátu) žijí dnes v Radotíně. „Jaké to je, vyměnit středověký hrad za tuctový panelák?" ptám se Lubomíra Junka. „Už jsem si zvykl. Máme tu klidné prostředí, v domě bydlí většinou už starší lidé, takže žádný rámus. Náš původní byt jsme vyměnili se sousedem na chodbě za menší. Úplně nám stačí," říká. Na Křivoklát pan Junek ale nezapomíná. Připomínají mu ho nejen čtyři díly tlustých kronik, které poctivě den za dnem psal a doplňoval fotografiemi, ale také Křivoklátské noviny, které si nechává každý měsíc z obecního úřadu posílat a poctivě je čte. „To víte, na ta léta se nedá zapomenout. Když si tak listuji v kronikách, ani se mi nechce věřit, kolik jsme toho na hradě prožili," přitaká bývalý kastelán.

Výčet pozitiv působení Lubomíra Junka na Křivoklátě by zabral pěkný odstavec. Když v lednu 1969 na hrad přišel, našel ho v dezolátním stavu. Objekt byl zchátralý nejen po stavební stránce, ale i po stránce „duchovní". Tehdy osmatřicetiletý Lubomír Junek měl plnou hlavu nápadů, jak hrad opět pozvednout k jeho slávě. Díky svým kontaktům v pražských uměleckých kruzích se rozhodl Křivoklát oživit. Ještě v roce 1969 – jako první v tehdejším Československu – byly v historických prostorách hradu zahájeny koncerty staré hudby. Soubory jako Symposium musicum, Collegium flauto dolce nebo Pražští pozouněři sem pak jezdily dlouhá léta obohacovat letní sezónu. Ve spolupráci s Místním národním výborem Křivoklát byla z bývalé královské krčmy zřízena obřadní síň. Tady se začaly pořádat nejen svatební obřady, které byly snoubeneckými páry hojně využívány, ale v zimních měsících také pravidelné cykly koncertů vážné hudby Komorního orchestru okresního osvětového domu v Rakovníku za řízení Otakara Pihrta. Na zeď v předhradí bylo nainstalováno slavnostní osvětlení. Návštěvnický okruh byl obohacen o novou expozici lovectví ve velké věži. Hrad se otevřel filmařům a nejrůznějším institucím pro pořádání kulturně-společenských akcí. A to nebylo zdaleka vše. V dalších letech se přidaly divadelní představení a koncertní cykly na prvním nádvoří, středověké jarmarky a od roku 1983 proslulá Křivoklátská kulturní léta, která probíhala o celých prázdninách. „Byla to spousta práce, ale užili jsme také hodně legrace. No, a také nějaké to víno a pivo jsme při tom vypili," směje se Lubomír Junek. S láskou vzpomíná na bývalé křivoklátské kamarády – Mirka a Vaška Friebertovi, Míťu Butoviče, Jindru Bednaříka, Mirka Slapničku, Karla Tomse, Láďu Krumnikla, Pepíka Klímu a mnohé další. S úctou pak mluví o bývalých spolupracovnících – Frantíšku a Boženě Maršíkových, Heleně Fuzziové, Evě Králové… bohužel, hodně z nich je už dnes na „pravdě boží".

Lubomír Junek nepozdvihl jenom hrad Křivoklát, ale angažoval se také v dění v obci, hlavně v Osvětové besedě a Divadelním spolku Hrádek, který spolu s Karlem Tomsem st. v roce 1983 založili. Jako režisér nastudoval několik her – mimořádný úspěch sklidili Bambini di Praga Bohumila Hrabala a Horníčkovi Tři Alberti a slečna Matylda. Populární byl pan Junek také jako oddávající při svatebních obřadech. „To, co jsme tu za těch skoro pětadvacet let zažili, by vydalo na celou knihu," uzavírá bývalý křivoklátský kastelán. A bůh ví, že by to bylo počteníčko. Tak snad zase až někdy jindy.

Tomáš Bednařík

Střídání stráží aneb poslední svatební obřad oddávajícího Lubomíra Junka v září 1992. ***Foto archiv autora***

Lubomír Junek při besedě s herečkou Helenou Růžičkovou v roce 1983. ***Foto archiv autora***

Lubomír Junek s herečkou Vlastou Fabianovou při natáčení pohádky Sol'nad zlato v roce 1982. ***Foto archiv autora***

JANA NĚMEČKOVÁ VYSTAVOVALA SVOJI KERAMIKU V PRAZE

Dne 1. listopadu jsem byla pozvána Janou Němečkovou na vernisáž výstavy do Svatošova nakladatelství v Praze. Jméno Ivan Svatoš mi díky Janě nebylo neznámé, mám jeden z jeho půvabných kalendářů Prahy, také jím ilustrovanou Prahu očima Jaroslava Seiferta a Ivana Svatoše a Chválu vína Radovana Lukavského rovněž s jeho ilustracemi. S Janou se manželé Naďa a Ivan Svatošovi seznámili právě díky její keramice. Někde v Praze uviděli několik jejích věcí a hned se za ní rozjeli, protože chtěli její výrobky vystavovat a prodávat ve své Letní minigalerii ve Třech Studních na Vysočině, kde přes léto pobývají. No a letos ji požádali, aby zkusila pár novinek i pro jejich pražskou galerii. A Jana se dala jako vždy s plným nasazením do práce a experimentovala s glazurami a točila a hlínu umělecky tvarovala, no a výsledek jejího snažení si každý až do konce tohoto roku může prohlédnout a koupit právě ve Svatošově nakladatelství a galerii v Praze. Zároveň s ní vystavoval knižní kuriozity ze své sbírky Vratislav Ebr, zakladatel a majitel legendárního Arbesova knihkupectví a syn majitele galerie, Jan Svatoš vystavoval své fotografie. Takže Janiny výrobky tam jsou v té nejlepší společnosti. A jsou to opravdu umělecká dílka. A sama si je tam aranžovala, i s vkusnými suchými vazbami z vlastní zahrady. A ještě před zahájením výstavy byly některé věci z výlohy prodány. Zahájení výstavy v komorním prostředí galerie bylo prý moc pěkné, ale já u toho bohužel nebyla, ani můj redakční kolega Milan Bednařík, my totiž měli právě redakční radu. Jana nyní spolupracuje s brněnskou autorkou, která připravuje pohádkový příběh pro děti a místo ilustrací se v knize objeví roztomilé keramické postavičky hlavních hrdinů nafocené v přírodním prostředí. Svatošovo nakladatelství je prý asi 500 m od stanice metra Kačerov a teď právě je taky ta správná chvíle na to, abyste si třeba koupili kalendář Ivana Svatoše pro rok 2007 Vltavská nábřeží.

Gudrun Humlová

TVOŘIVÉ ODPOLEDNE S RODIČI

Mezi oblíbené akce s rodiči patří tvořivá odpoledne v MŠ. Tentokrát jsme rodiče pozvali, aby nám vypomohli při výrobě draků. U stolečků bylo rušno, všude se stříhalo, kreslilo a lepilo a pod šikovnýma rukama rodičů a dětí vznikali nádherní draci. Draci papíráci neměli jen klasickou podobu, objevil se nám tu drak auto, drak prasátko, drak Rákosníček, drak pavouk a další. Společně jsme si pohráli a pak jsme si ještě při čaji a cukroví, které děti samy napekly, pěkně popovídali. Jsme rády, že si rodiče udělají volnou chvilku a přijdou mezi nás si společně pohrát a něco pěkného vytvořit. Děkujeme.

Jaroslava Vimrová

EKOPORADENSTVÍ V OBLASTI CHKO KŘIVOKLÁTSKO

Informační a vzdělávací středisko Budy – Křivoklátsko o.p.s. v Křivoklátě otevřelo ekoporadnu.

Najdete ji na našich internetových stránkách www.is-krivoklat.cz.

Bude sloužit nejen jako doplnění environmentálního vzdělávání pro školy, ale celé široké veřejnosti.

Zajistí tak správný přístup občanů k životnímu prostředí. Odpoví jim na otázky, které si bezesporu kladou. Stále přibývá dotazů, které se týkají ekologie a ochrany životního prostředí – co s odpady, jak si udržet čisté životní prostředí, kam se obrátit v případě velké hlučnosti, nebezpečí ptačí chřipky, jak správně zemědělsky hospodařit na území CHKO atd.

Otázky občanů budou konzultovány s lektory Správy CHKO Křivoklátsko, zaměstnanci obcí a mikroregionů.

Tento projekt byl dotován z Fondu životního prostředí Středočeského kraje.

Jiřina Prošková,
Křivoklátsko o.p.s.

Tajenkou devátého křížovky je přání Křivoklátských novin. Přejme nám všem, (1. díl tajenky), aby vánoční (2. díl tajenky) a (3. díl tajenky) i po (4. díl tajenky) příštích.

Nápověda KEH, UDU, RI, ASK, AN, VIKA	PLIŘ	1. DÍL TAJENKY	NULA	MĚSÍC MAYSKÉHO JMÉNO	ŽENSKÉ JMÉNO	KOJEN. HYG. POTŘEBA	JED. DĚLKY JAPONSKO	SRAŽ	Nápověda ENO, PE, LAAR, MAS, TZU	MPZ PORTUGALSKO	SNAD	Nápověda AHÚ, YAN, CATE, TI, BLAZE, NB	EPILOG	ČÁST ŽEN. TELA	NEPOHODA	Nápověda OTMAN, TAURUS, DIA, ND	ČÍST. DUSÍK	2. DÍL TAJENKY	Ř. Č. 500	TROPICKÝ SAVEC	PÁN	DAMENIZA ČNÍ SLABIKA	NÁŘ. CISLOVCE INU	KROKODÝL
Nápověda AM, KIR, KARTAS, SONA, AO	ERB PROČ						DŮL ČÍN. HUD. NÁSTROJ		Nápověda ENO, PE, LAAR, MAS, TZU	MPZ NĚMECKO SOU-HLÁSKA		PLATIDLO BARMA	JED. OBJ. KÝPR		NEPOHODA CH. ZN. DRASLÍK									
INIC. SL. FILMOVÉ HEREČKY (FRANC.)			ZN. PRO TUNU UMĚL. PRŮM. SKOL	SEVEŘAN MANĚ			VÝPOTĚK BÁSNÍK					PODLITINA NA TĚLE	PŘ. Č. 5												
PLATIDLO FRANCIE			BALDACHÝN BOB. SLABIKA						ZN. NĚM. AUTA SPZ PRAHA				ODRAZ HUDEBNÍ POMLKA			JED. DĚLKY BRAZIL. POZDRAV									
MÍRA NA KOŽEŠINY		3. DÍL TAJENKY CH. PRVEK PB																								NOTES	
CH. ZN. KYSLÍK																								CH. ZN. BOR	SPOJKA		
EVROPAN				MAT. ZN. PRO ČAS PŘESUN			PÁSOVEC POLOMĚR		PALMA ANTILOPA												PLANETKA SPOJKA		CH. ZN. HLINÍK	PALIVO			
Nápověda AI, NO, ADI, MO, DAME	MUŽSKÉ JMÉNO JED. DĚL. KÝPR						21 PÍSM ABECEDY NĚM. SOUHLÁS	MĚSÍC MAYSKÉHO KALEND. 365 DNÍ					RUSKÝ VLADAŘ CÍTO-SLOVCE											NULA ČIST. PRO-STŘEDEK		
ZÁCHRANA						PŘÍSM. V ABEC. PO I ČIN.	POLOMĚR CH. ZN. MOLYBDEN	ŽENA SPZ TŘEBOŇ													LENOCHOD SPOJKA		TAKTO BOBIZ. SLABIKA			
Ř. Č. 4			CH. ZN. UHLÍK PRŮMĚR	SOUKROMÍ ČÁSTICE						UHLOVODÍK SAMO-HLÁSKA							OBVOD			ŽURNÁL			TEČKA MPZ ŠVÉDSKO			CH. ZN. SÍRA
LÉK PROTI KAŠLI																											
Nápověda MOCE, APAR, ITA, ADAS, PIC	MÍSTO KLIDU ST. HMOTA															PŘED-LOŽKA ŘÍMSKÝ ČÍSAŘ										PŘÍDOMEK ŠLECHTIC KÝ
ROČNÍ OBDOBÍ					SPOJKA			PLUS	PIÁNO (MN. Č.)	UKAZOVA-CÍ ZÁJMENO	PŘED-LOŽKA			ÚKON PŘEDPIS	PTAČÍ KRMIVO						DELEGACE BARVA				SPANĚLSKO RAK. STÁV. FIRMA	
LÉK. POMLČKA NA ZLOMEN.																					ZN. FOTOAP. KONEC V ŠACHU					
ZANECHEJ						ÚTVAR NA MARSU										4. DÍL TAJENKY RYBA	PLATIDLO MALEDIVY TOK							ČÁST PÁN. OBLEKU (MN. Č.) CHYTIT		
Ř. Č. 99			CH. ZN. NEODYM REKR. STAVBA		MPZ ITÁLIE NÁVŠTĚV-NÍK																JED. OBJ. FINSKO		POLNÍ MÍRA PŘED-STAVA				
ČESKÝ TANEC																											
ENERGIE																					JED. DĚLKY SSSR					JED. PLOŠNÉHO OBSAHU	
Nápověda TIMBER, COVADO, TACET	ŠLEHNUTÍ PODVOD																				ČÁST OPERY PÁR						
OPÁLENÍ							GAZELÍ VLNA ČÁST CHRÁMU	CH. ZN. RADON CH. ZN. DUSÍK													ZN. MILIMETRU DÚM		ČÁST VOZU DĚT. POZDRAV				
ORIENTÁL NÍ HUD. NÁSTROJ	SPOJKA HALDY															4. DÍL TAJENKY RYBA						SVÁZANÉ OBILÍ ZN. RUS. LETADEL				Ř. Č. 1000 BRATRO-VRAH	
ČÁST STROJE																	PLATIDLO MALEDIVY TOK								ČÁST PÁN. OBLEKU (MN. Č.) CHYTIT		
Nápověda IMPALA, DUUM, VESPA	JEHLIČN. STROM MPZ THAJSKO																									ZÁSTAR. KDYŽ CH. ZN. UHLÍK		
ZDE			PRYČ MPZ NORSKO													KOZÁCKÝ VEL.(MN. Č.) CH. ZN. FOSFOR						SMÝKAT SPZ STARÁ LUBOVŇA					SESKUPENÍ KARET V POKRU	

(Přejme nám všem, každému zvlášť i celé obci, aby vánoční atmosféra vzájemnosti a pochopení přetrvala i po mnoho dnů příštích.)

Sestavil Pavel Friebert, foto Milan Bednařík

ZAJÍMAVÁ MÍSTA NA KŘIVOKLÁTSKU (XIII)

SPORTOVNÍ AREÁL U KOLEČKA

Sportovní hřiště v Křivoklátě bylo zřízeno na takzvané Panské louce. Až do první třetiny 19. století celá tato louka patřívala křivoklátské vrchnosti. V té době část louky „od brůdku až k potůčku“ věnoval kníže Fürstenberk patnácti poddaným, kteří z příkazu rychtáře střídavě donášeli pro panstvo v době honů denně čerstvé pečivo z Křivoklátu na lánský zámek bez nároku na odměnu. Největší kus louky získali křivoklátští občané Dubský, Sýkora a Tolman.

Po první světové válce byly některé dílce vykoupeny a bylo na nich zřízeno sportovní hřiště U Kolečka. Proč U Kolečka?

Na pravém břehu Rakovnického potoka jsou dvě skalky, které činí do potoka. Těsně nad dolejší skalou se brával jíl na vyplňování mezer při stavbě dřevěných staveb. Říkalo se mu červená maznice. Tam si udělal pan Vojtěch Krabec zařízení na získávání mravenčích vajíček. Podobná zařízení byla i v Městečku a jinde. Dejme slovo pamětníkovi panu Františku Krabcovi, jehož vyprávění o vzniku jména U Kolečka zachytil ve svých pamětech regionalista Marcel Havlík. Mimo jiné píše: „V osmdesátých letech minulého století byl můj pradědeček Vojtěch Krabec již ve výslužbě. Míval dlouhá léta v opatrování vodovod do knížecího pivovaru ve hradě. Tamější sládek Josef Klimeš byl náruživým ptáčníkem a pradědeček mu obstarával za nějaké to vědýrko piva mravenčí vajíčka pro jeho opeřence. Když vybral mravenčí vajíčka z několika mravenišť, jichž bylo tehdy v lesích hojnost, odnesl je v pytli na připravené místo. Měl tam stružku vykopanou do kruhu. Kruh (neboli kolečko) měl asi tři metry v průměru. Uprostřed kruhu udělal mělkou jamku, kterou přikryl smrkovými větvičkami. Do stružky nalil vodu a mravence i s vajíčky vysypal dovnitř kruhu. Mravenci, kteří byli z několika mravenišť, dali se do sebe, jiní chtěli utéci, ale přiběhli k vodě a nemohli dál. Museli se vrátit. Pranice netrvala příliš dlouho a pak se nějak domluvili. Když si vše dobře prohlédli, počali společně vajíčka ukládat do připraveného důlku pod klest, až je všechny snesli na určené místo. Někdy byla snůška hodně vydatná, jeden až dva litry vajíček. Častými diváky na pracující mravence byli letní hosté naší obce a samozřejmě děti. Tak povstalo pojmenování tohoto místa U Kolečka.“ Tolik pamětník František Krabec, jak jeho vyprávění zachytil Marcel Havlík.

U KOLEČKA

Z citace jasně vyplývá, jak nesmyslné je pojmenování sportovního areálu, který byl na louce vedle kolečka (tedy u kolečka) později postaven, Kolečko nebo dokonce Na Kolečku. Tato pojmenování začali poprvé v 90. letech 20. století z neznalosti rozšiřovat pořadatelé koncertů okolo rakovnické agentury Regia a později ho (bohužel) převzala i současná vedoucí garnitura křivoklátského Sokola. Argument, že do sportoviště investovali značné částky finančních prostředků, a tak si ho mohou pojmenovávat jak chtějí, svědčí o neúctě k tradici a aroganci několika jedinců. Sté výročí založení Sokola, které se blíží, je vhodnou příležitostí, jak se tohoto nešvaru jednou provždy zbavit a vrátit jednomu z nejkrásnějších míst v obci původní pojmenování.

Tomáš Bednařík

U KOLEČKA

DUCHOVNÍ ZAMYŠLENÍ

Z VĚŽE SE OZVALY ZVONY

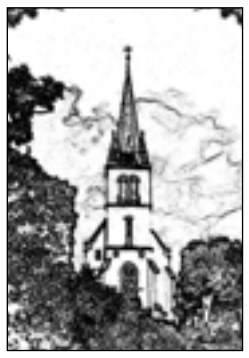

V jednom velkém královském městě stál nádherný kostel. Od vchodu bylo sotva možno dohlédnout ke krásnému oltáři, který se nacházel na druhém konci. U kostela se tyčila štíhlá věž, tak vysoká, že její cimbuří bylo rozeznatelné jenom tehdy, když bylo krásné a jasné počasí. Vysoko na věži byly zvony, o kterých se povídalo, že jsou nejkrásnější na celém světě, ale které nikdy nikdo neslyšel zvonit. Byly to zvony vánoční a jenom o vánoční vigilii bylo možno slyšet jejich vyzvánění, a to jenom tehdy, když někdo položil na oltář pravý, krásný a neobyčejný dar Božímu Dítěti. Žel, už léta a léta nikdo nepoložil na oltář tak vznešený dar, aby se zvony rozhlaholily. A přece, na každou vánoční vigilii se lid hrnul před oltář a pokládal na něj dary. Všichni se navzájem předháněli, aby přinesli co nejkrásnější dar, ale nikdo nedosáhl toho, po čem všichni toužili. Třebaže byl kostel přímo nabitý a bohoslužby byly velmi slavnostní, tam nahoře na věži bylo slyšet jen skučení větru. V jedné vesničce dost vzdálené od našeho města žil chlapec jménem Petr spolu se svým bratříčkem. I oni slyšeli vyprávění lidí o vzácných darech vánoční vigilie a celý rok plánovali, jak se dostat do města, aby byli přítomni při odevzdávání dárků Božímu Pacholátku. Ráno před vánočními svátky velmi brzy začalo sněžit. Dva bratři se i přesto vydali na cestu do města. Šli celý den, a když se stmívalo, byli konečně před bránou města. Najednou uviděli na cestě před sebou starou ženu zapadlou ve sněhu. Byla velmi unavená, nemocná, bezvládná, málo oblečená. Petr se k ní sehnul, chtěl ji nadzvednout, ale nemohl. „Nemohu ji zvednout, bratříčku můj,“ řekl Petr, „je příliš těžká! Budeš muset pokračovat v cestě beze mne.“ „Já? Sám?“ zvolal menší bratr. „No a ty nebudeš na vánoční slavnosti odevzdávání darů?“ „Nemohu jinak. Vždyť se jen podívej na tu ubohou ženu. Její tvář je podobná tváři sochy Panny Marie v naší vesnické kapličce. Zmrzne tady, když ji opustíme. Všichni už odešli do kostela. Já zůstanu u ní a budu se o ni starat, dokud neskončí bohoslužby. Ty sem potom někoho přiveď, aby mi pomohl odnést stařenku. Ale počkej, bratříčku. Vezmi si tento stříbrný peníz a polož ho na oltář. Je to moje oběť pro Ježíška. A teď běž!“ A zatímco se malý bratr vydal ke kostelu, Petr se musel velmi přemáhat, aby mu z očí nevytryskly slzy. Ve velkém kostele byly bohoslužby o vigilii Božího narození velmi slavnostní. Varhany vyhrávaly, věřící nadšeně zpívali a na konci bohoslužeb se chudí i bohatí ubírali v průvodu k oltáři, aby na něj položili své dary. Sám král uzavíral průvod obětujících. Velmi slavnostně nesl před sebou na červené podušce svou zlatou královskou korunu. Když to lidé viděli, užasli a šeptali si mezi sebou: „Tentokrát se zvony jistě rozezvučí a budeme moci poslouchat jejich majestátní hlas.“ Ale nic. Když král položil korunu na oltář, zvony zůstaly němé a jen ostrý vítr hvízdal kolem věže. Procesí skončilo a sbor už byl připraven zazpívat závěrečný zpěv, když najednou varhaník přestal hrát na varhany, jako by ochrnul. Z věže se ozvalo lahodné vyzvánění zvonů, které stále zesilovalo, až konečně naplnilo celý kostel. Všichni lidé přítomní v katedrále se zvedli, aby se podívali, kdo a jaký vznešený dar položil na oltář, že se zvony konečně probudily z dlouhého mlčení. A neviděli nic jiného než drobnou postavičku Petrova bratra, který potichoučku, jakoby tajně, položil na oltář stříbrný peníz.

J. P.

DOBROTY Z BABIČČINY KUCHAŘKY

aneb Expedice za tajemnými vůněmi křivoklátských kuchyní 9. díl

Přeji příjemný den všem milovníkům dobré bašty a hned na začátku povídání musím dodat, že pro dnešní recept vedly mé kroky do nejvýše položených končin Křivoklátu. Při jedné z mých procházek podzimní přírodou mě napadla myšlenka, což takhle zavítat do lesa i při přípravě dnešního pokračování kulinářské expedice. Je přeci doba honů, a tak by nebylo od věci, kdyby nám někdo přichystal zajímavou pochoutku ze zvěřiny. Tato myšlenka se mi usadila v hlavě a byl jsem ztracen, přestože i ostatní nabídky do dnešního pokračování byly také více jak lákavé. Bylo rozhodnuto. Se zvěřinou se můžeme v našich končinách setkat poměrně často a není tak vzácná jako ve městě, zahnal jsem pochybovačné myšlenky míněné na problém se sháněním surovin. Hospodyněk, které umějí připravit zvěřinové pochoutky je jistě u nás na Křivoklátě více, ale rozhodně se mnou budete souhlasit, kdo jiný by uměl tuto kulinářskou symfonii chutí připravit lépe než žena myslivce. O jedné takové kouzelnici na zvěřinové recepty náhodou vím, proto jsem šel takřka najisto. Když jsem zazvonil u branky jejich domku a vyslovil své přání, dle očekávání jsem neobjevil v hlase mé hostitelky ani stín neochoty, a tak za pár dní jsem mohl pro vás zaznamenat níže popsaný recept na zvěřinové medailonky, jenž jsem přirovnal ke koncertu chutí, co vznikl pod pomyslnou taktovkou paní Blanky Třískové.

ZVĚŘINOVÉ MEDAILONKY

Suroviny: 1 kg svíčkové ze zvěřiny (jelen Sika, daněk, srnčí), sůl, citrónové oregáno, čtyřbarevný pepř drcený, drcený kmín, worchester, Špaldova (celozrnná) mouka, olej na smažení. Obloha podle fantazie – v našem případě: syrová kapie, mandarinky, nakládaná dýně, hořčice, majolka, cibulky, čerstvé byliny.

Postup: Maso nakrájíme na porce asi 1 cm silné, zabalíme do potravinářské fólie a naklepeme (fólie zamezí potrhání masa), osolíme. Mouku smícháme s pepřem a kmínem a v této směsi obalíme naklepané plátky masa. Na pánvi na oleji zprudka upečeme po obou stranách do měkka. Opečené maso vyjmeme do pekáčku, přikryjeme alobalem a dáme do mírně zahřáté trouby, aby maso nevychladlo. Do výpeku přidáme 1 lžíci Špaldovy mouky, 3 lžičky worchesteru a zasmažíme. Když mouka zezlátne, přidáme 250 ml vody a mírně povaříme. Pro zvýraznění chuti přidáme ke konci vaření citrónové oregáno a tímto sosem přelijeme hotové maso. Servírujeme s oblohou dle fantazie, pro větší pikantnost můžeme na maso přidat volské oko z vejce. Jako přílohu doporučujeme Americké brambory nebo hranolky.

Mně už nezbývá nic jiného než paní Blance Třískové poděkovat za dnešní nevšední labužnický zážitek a věřit, že za nějaký čas nám bude ochotna prozradit opět něco ze svého kuchařského mistrovství. Myslivecký pozdravem „Lovu zdar“ se z loveckého pokoje u Třísků loučí Milan Bednařík.

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

Petr Štěpánek	21. 11.	50 let	Křivoklát 5
Karel Blažek	23. 11.	55 let	Křivoklát 92
Karel Mikoláš	26. 11.	60 let	Křivoklát 191
Zdeňka Butovičová	24. 11.	65 let	Křivoklát 191
Dana Valová	13. 11.	65 let	Křivoklát 226
Marie Moravcová	3. 11.	72 let	Křivoklát 17
Danuše Šnoblová	2. 11.	72 let	Křivoklát 101
MUDr. Jarmila Pochová	9. 11.	73 let	Křivoklát 234
Danuše Pertlová	2. 11.	74 let	Křivoklát 197
Růžena Kučerová	2. 11.	77 let	Křivoklát 191
Jana Růžičková	27. 11.	78 let	Křivoklát 190
František Vrána	29. 11.	80 let	Křivoklát 80
Blažena Šímová	21. 11.	82 let	Častonice 14

Zveřejněné informace nejsou v rozporu se zněním zákona o matrikách, neboť byly získány z alternativních zdrojů. Pokud si někteří občané nepřejí být v této rubrice zveřejňováni, nechť laskavě o této skutečnosti vyrozumí redakci Křivoklátských novin. Děkujeme.

Blahopřejeme

PF 2007

„Nepravidelnou tradicí“ redakční rady Křivoklátských novin je předvánoční setkání. Účastní se ho nejen redakční rada, ale dá se říci že i nejbližší přátelé Křivoklátských novin a také nejpilnější dopisovatelé. Letošní setkání proběhlo v Hotelu Sýkora a jako vždy bylo velmi milé. Bilancovalo se, vymýšlely další plány do příštího ročníku Křivoklátských novin, a nakonec, jak to bývá, povídaly veselé historky „z mládí“.

Setkání zakončila společná fotografie. Jsou na ní zvěčněni ti, co se vám snažili celý rok v Křivoklátských novinách přinášet jen dobré zprávy a informovat vás slovem i obrazem o křivoklátském dění. Budeme se o to snažit i v roce 2007, do kterého vám přejeme hodně zdraví, rodinné pohody, pracovní spokojenosti a také trochu toho štěstíčka, které potřebuje každý z nás.

KŘIVOKLÁTSKÉ UDÁLOSTI V OBRAZECH

O tom, kdo na další čtyři roky povede obec Křivoklát, rozhodlo ustavující zasedání nově zvoleného zastupitelstva, které se uskutečnilo v restauraci Nad Hradem v úterý 31. října. Na prvním snímku je zachyceno hlasování o postu starosty: Pavla Hůlová získala 3 hlasy, Milan Naď 4 hlasy a stal se novým starostou. Na druhém snímku skládá slib zastupitele do rukou doyena zastupitelstva Jana Jungmanna Aleš Pavlík. Na třetím záběru děkuje odstupující starostka Pavla Hůlová občanům za důvěru a hlasy, které jí ve volbách dali. ***Foto Pavel Friebert a Milan Bednařík***

Ani letos nezapomněly děti z MŠ na tradiční „zamykání lesa“. Nechyběl lesů pán Hubert, kterého opět ztvárnil Petr Mareš. ***Foto Luboš Vokoun***

V bývalé prodejně Sluníčko pořádá paní Ivana Pražákové keramické kurzy pro děti i dospělé. ***Foto Tomáš Bednařík***

Vladimír Brát pokračuje v restauraci Nad Hradem v tradici zimních hudebních produkcí. Na Cimbálovou muziku novostrašeckého Čtyřlístku bylo nabito. ***Foto Vladimír Brát***

Taneční kurzy se už chýlí k závěru. Věneček je na pořadu v sobotu 16. prosince. ***Foto Pavel Friebert***

Téměř měsíc natáčela na hradě německá produkce čtyři pohádky pro televizní stanici Pro 7. Náš objektiv zachytil filmaře při realizaci záběrů pohádek Princezna na hrášku a Jeníček a Markétka. ***Foto Tomáš Bednařík***

OSUDY KŘIVOKLÁTSKÉHO PIVOVARU – VIII

Tomáš Bednařík

Areál byl ještě téhož roku oplocen a vytvořil uzavřený komplex, který převzal pojmenování po největším z objektů – Sklepy pivovaru. Pro přehlednost si zrekapitulujme, že v uzavřeném komplexu byly následující objekty: vlastní pivovarské sklepy s požahovnou a bednářskou dílnou (tento objekt nesl popisné číslo 141), přiléhající pivovarská lednice, elektrárna a kovárna.

V červnu 1922 odhlasovalo křivoklátské zastupitelstvo elektrizaci obce a přistoupilo ke Středočeskému svazu elektráren. Ke slavnostnímu elektrickému osvětlení Křivoklátu došlo 6. prosince 1924. Proud byl odebírán z fürstenberské elektrocentrály Vilma na Belšance u Rakovníka. Následujícího roku byla zrušena elektrárna v komplexu sklepů pivovaru na hradě a místo ní zřízena truhlářská dílna.

V roce 1929 převzal celý areál sklepů pivovaru československý stát v rámci odkoupení křivoklátského panství od knížat z Fürstenberka. Státní pivovar ho využíval až do svého uzavření v roce 1951. V průběhu let 1929 až 1951 zaznamenaly sklepy pivovaru jedinou zásadnější změnu. V roce 1937 došlo k adaptaci budovy čp. 141 podle projektu křivoklátského stavitele Maxmiliána Šnobla. Z projektové dokumentace vyplývá, že se jednalo o adaptaci poměrně zásadního charakteru. Zachovány zůstaly pouze pivovarské sklepy v prvním podzemním podlaží a čtyřkomorová lednice. V přízemní části objektu byl na západní straně zřízen výtah a požahovna, ve střední části umývárna sudů, umývárna lahví, bednářská dílna,

Strojovna křivoklátského pivovaru. ***Foto archiv autora***

skladiště a ve východní části byt správce o dvou pokojích, kuchyni a předsíni. Tento vnitřní komplex byl od lednice, která se nacházela na severní části objektu, oddělen průjezdem. V prvním patře se nacházela půda, na které se sušil chmel a skladovaly další ingredience potřebné k výrobě piva.

Po zrušení pivovaru na podzim roku 1951 převzal celý oplocený areál sklepů pivovaru Lesní závod Křivoklát, který v jeho větší části zřídil opravárenské dílny pro svůj strojový park. Byt byl využíván zaměstnanci lesů, předsíně byly přestavěny na kancelář a podzemní sklepy pronajaty s. p. Ovoce – Zelenina k uskladnění ovoce a zeleniny. Tento stav trval až do přelomu 70. a 80. let, kdy Lesní závod Křivoklát přestěhoval dílny do nového komplexu v Roztokách a areál sklepů pivovaru zůstal nevyužitý. Dva pokusy o jeho nové využití zůstaly pouze ve stadiu úvah resp. projektové dokumentace. A tak k zásadní změně došlo až v roce 1998, kdy komplex zakoupila od Lesů Křivoklát, a. s. organizace Státní hrady Křivoklátska, a po letech zase scelila kdysi související majetek.

Projekt Správy CHKO Křivoklátsko na využití pivovarských sklepů

Po roce 1980, kdy se z areálu někdejších pivovarských sklepů hradu Křivoklát odstěhovaly opravárenské dílny Lesního závodu Křivoklát, byly připravovány dva projekty na jeho ekonomické využití. I když se jednalo v podstatě o dva zajímavé projekty, nedošlo ani v jednom případě k jejich realizaci.

První vážnější projekt připravovala v polovině 80. let Správa Chráněné krajinné oblasti Křivoklátsko. Bylo to v době, kdy správě, která sídlila v křivoklátském podhradí, hrozilo, že se bude muset z užívaného objektu vystěhovat, neboť ten bude zbourán při rozšiřování silnice z Rakovníka do Berouna. Svědectví o tom podává tehdejší zástupce vedoucího Správy CHKO Křivoklátsko ing. Ivan Kasalický.

„Správa CHKO Křivoklátsko oslovila posluchače katedry architektury Vysoké školy stavební v Praze, aby vypracovali záměr ekonomického využití areálu pivovarských sklepů na hradě Křivoklátě. Vyšli jsme z úvah, které byly v souvislosti se sklepy pivovaru diskutovány jak na tehdejším Místním národním výboru Křivoklát, tak ve SD Jednota Rakovník. Jejich cílem bylo zřídit z bývalé bednárny restauraci pro návštěvníky hradu.

(Pokračování příště)

Křivoklátské noviny
list občanů a přátel Křivoklátu
Vydává OÚ Křivoklát • Číslo registrace MK ČR E 10831
Řídí redakční rada
Adresa redakce: 270 23 Křivoklát 93, e-mail: obec.krivoklat@iol.cz
Sazba a litografie Milan Bednařík • Tisk: RAPORT s.r.o. Rakovník
Vychází měsíčně